

ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์โดยมี
ความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือเป็นตัวแปรส่งผ่านและการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์เป็นตัวแปรกำกับ

นางสาวธนวรรณ กิตติไพศาลศิลป์ 5637450938

นางสาวธัญพร ธิติเลิศ 5637454438

นางสาวปยุตยชญ พัชกริญาญพงษ์ 5637467638

โครงการทางจิตวิทยานี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยา

คณะจิตวิทยาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2559

RELATIONSHIP BETWEEN PARTNER - PHUBBING AND RELATIONSHIP SATISFACTION: THE
MEDIATING EFFECT OF CELL PHONE CONFLICT AND THE MODERATING EFFECT OF
CONSTRUCTIVE COMMUNICATION

Miss Tanawan Kittipaisalsilp 5637450938

Miss Thanyaporn Thitilert 5637454438

Miss Punyanuch Patcharapinyopong 5637467638

A Senior Project in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Bachelor of Science in Psychology
Faculty of Psychology
Chulalongkorn University
Academic Year 2016

หัวข้อโครงการทางจิตวิทยา

ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือ

ของคนรักกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์โดยมี

ความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือเป็นตัวแปร

ส่งผ่านและการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์เป็นตัวแปรกำกับ

โดย

นางสาวธนวรรณ กิตติไพศาลศิลป์

นางสาวธัญพร ธิติเลิศ

นางสาวปณณนุช พัชรภิญโญพงศ์

สาขาวิชา

จิตวิทยา

อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการทางจิตวิทยาหลัก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรพรรณระพี สุทธิวรรณ

อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการทางจิตวิทยาร่วม

อาจารย์ สักกพัฒน์ งามเอก

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้โครงการทางจิตวิทยาฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบัณฑิต

..... คณบดีคณะจิตวิทยา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คัคนางค์ มณีศรี)

กรรมการสอบโครงการทางจิตวิทยา

..... อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการทางจิตวิทยาหลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรพรรณระพี สุทธิวรรณ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการทางจิตวิทยาร่วม

(อาจารย์ สักกพัฒน์ งามเอก)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อรัญญา ตัญคำภีร์)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรวดี วัฒนทกโกศล)

นางสาวธนวรรณ กิตติไพศาลศิลป์, นางสาวธัญพร ธิติลิศ, นางสาวปณณนุช พัชรภิญโญพงศ์ :

ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์ โดยมีความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือเป็นตัวแปรส่งผ่านและการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์เป็นตัวแปรกำกับ (RELATIONSHIP BETWEEN PARTNER - PHUBBING AND RELATIONSHIP SATISFACTION: THE MEDIATING EFFECT OF CELL PHONE CONFLICT AND THE MODERATING EFFECT OF CONSTRUCTIVE COMMUNICATION)

อ.ที่ปรึกษาโครงการทางจิตวิทยาหลัก : ผศ. ดร.พรณระพี สุทธิวรรณ, 62 หน้า.

งานวิจัยชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก กับความพึงพอใจในความสัมพันธ์ โดยมีความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือเป็นตัวแปรส่งผ่าน และการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์เป็นตัวแปรกำกับ ผู้เข้าร่วมงานวิจัยคือนิสิตมหาวิทยาลัย อายุ 18 - 25 ปีที่กำลังมีความสัมพันธ์แบบคู่รักต่างเพศเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 1 เดือน จำนวน 331 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ มาตรการวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ ($\alpha=.71$) มาตรการวัดพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือ ($\alpha=.90$) มาตรการวัดความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ ($\alpha=.89$) และมาตรการวัดการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ ($\alpha=.84$) วิเคราะห์ตัวแปรส่งผ่านและตัวแปรกำกับด้วยวิธีตรวจสอบตัวแปรส่งผ่านอย่างมีเงื่อนไข (mediated moderation)

ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก มีอิทธิพลทางลบต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ ($\beta = -.04, p < .05$) โดยมีความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือเป็นตัวแปรส่งผ่าน ($\beta = -.17, p < .05$) และการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ เป็นตัวแปรกำกับความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์และความพึงพอใจในความสัมพันธ์ ($\beta = .12, p < .05$) หรืออาจกล่าวได้ว่าการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักมีแนวโน้มจะทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างคู่รัก และส่งผลให้เกิดความไม่พึงพอใจในความสัมพันธ์ได้ แต่หากคู่รักแก้ไขความขัดแย้งโดยใช้การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ ก็จะช่วยลดปัญหาความไม่พึงพอใจในความสัมพันธ์ลงได้

สาขา.....จิตวิทยา.....ลายมือชื่อนิสิต.....

ปีการศึกษา.....2559.....ลายมือชื่อนิสิต.....

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่อ อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการทางจิตวิทยาหลัก.....

ลายมือชื่อ อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการทางจิตวิทยาร่วม.....

5637450938, 5637454438, 5637467638 : MAJOR PSYCHOLOGY

KEYWORDS : PPHUBBING / PARTNER PHUBBING / CELL PHONE CONFLICT /
CONSTRUCTIVE COMMUNICATION / RELATIONSHIP SATISFACTION

Tanawan Kittipaisalsilp, Thanyaporn Thitilert, Punyanuch Patcharapinyopong

RELATIONSHIP BETWEEN PARTNER - PHUBBING AND RELATIONSHIP
SATISFACTION: THE MEDIATING EFFECT OF CELL PHONE CONFLICT AND THE
MODERATING EFFECT OF CONSTRUCTIVE COMMUNICATION

SENIOR PROJECT ADVISOR: Assistant Professor Dr. Panrapee Suttiwan, 62 pp.

This study aimed to examine the moderating effect of constructive communication on the association between cell phone conflict and relationship satisfaction and the mediating effect of cell phone conflict the association between pphubbing and relationship satisfaction. The samples were 331 undergraduate students who is between 18 - 25 years old and were in a relationship at least 1 month. The questionnaires used in this study are the Relationship Assessment Scale ($\alpha=.71$), the Pphubbing Scale ($\alpha=.90$), the Cell Phone Conflict Scale ($\alpha=.89$), and the Constructive Communication ($\alpha=.84$). Mediated moderation was used to analyze the data.

The results have shown that pphubbing has shown negative relationship with relationship satisfaction ($\beta = -.04, p < .05$). Cell phone conflict significantly mediated pphubbing and relationship satisfaction ($\beta= -.17, p < .05$). Moreover, constructive communication significantly moderated cell phone conflict and relationship satisfaction ($\beta = .12, p < .05$). Namely, pphubbing is likely to cause cell phone conflict and follow by relationship dissatisfaction. If, however, couples communicate with constructive communication, relationship dissatisfaction would be decreased.

Field of Study:Psychology.....Student's Signature:

Academic Year: 2016 Student's Signature:

Student's Signature:

Advisor's Signature:

Co-Advisor's Signature:

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าโครงการทางจิตวิทยาในครั้งนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาเมตตาจากคณาจารย์และบุคคลรอบข้าง ที่คอยช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา ตลอดจนสนับสนุนและให้กำลังใจอย่างมหาศาลตลอดมา

กลุ่มผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรณระพี สุทธิวรรณ และ อาจารย์ สักกพัฒน์ งามเอก อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการทางจิตวิทยาในครั้งนี้เป็นอย่างสูง ที่คอยดูแลใส่ใจ ให้คำปรึกษา และข้อเสนอแนะต่าง ๆ แก่พวกเราในทุก ๆ ด้านด้วยความปรารถนาดีมาโดยตลอด

นอกจากนี้กลุ่มผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.อรัญญา ตัญคำภีร์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรวดี วัฒนทกโกศล กรรมการสอบโครงการทางจิตวิทยาในครั้งนี้ เป็นอย่างสูง

สุดท้ายนี้กลุ่มผู้วิจัยขอขอบพระคุณบุคคลรอบข้างที่คอยเป็นกำลังใจและเป็นแรงสนับสนุนที่ดีตลอดการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้

คณะผู้วิจัย

ธนวรรณ กิตติไพศาลศิลป์

ธัญพร ธิติเลิศ

บุญนุช พัชรภิญโญพงศ์

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ฌ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
แนวคิดและทฤษฎี	3
พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก (partner phubbing หรือ Pphubbing).....	3
ความพึงพอใจในความสัมพันธ์ (relationship satisfaction).....	5
ความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ (cell phone conflict)	8
การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ (constructive communication)	9
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
วัตถุประสงค์ของงานวิจัย	19
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	19
สมมุติฐานงานวิจัย	20
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	21
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	22
บทที่ 2 วิธีดำเนินการวิจัย	23
กลุ่มตัวอย่าง	23
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	23
ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือ	23

วิธีดำเนินการวิจัย	28
การวิเคราะห์ข้อมูล	28
บทที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา	30
ลักษณะทางประชากรศาสตร์	30
การทดสอบสถิติพื้นฐานเบื้องต้น	32
การทดสอบสมมติฐาน.....	33
การวิเคราะห์อิทธิพลทางตรง (ที่ควบคุมอิทธิพลของตัวแปรส่งผ่าน)	37
การวิเคราะห์อิทธิพลโดยรวม.....	37
การทดสอบตัวแปรกำกับ ของ “การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์”	37
การวิเคราะห์โมเดลโดยรวม ของตัวแปรทั้งหมด	38
บทที่ 4 อภิปรายผลการวิจัย.....	40
อภิปรายผลรวม.....	41
อภิปรายผลเพิ่มเติม.....	42
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	43
ข้อเสนอแนะ	46
ภาคผนวก	54
ภาคผนวก ก.....	55
ภาคผนวก ข	58

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. เกณฑ์การให้คะแนนของมาตรวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์	24
2. เกณฑ์การให้คะแนนของมาตรวัดพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก	25
3. เกณฑ์การให้คะแนนของมาตรวัดความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ	26
4. เกณฑ์การให้คะแนนของมาตรวัดการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์	27
5. ข้อมูลคุณสมบัติของผู้ร่วมการวิจัย (N =331)	30
6. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (N = 331)	33
7. ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ากำลังสองของความสัมพันธ์พหุคูณ และ ค่าความต่างของความแปรปรวน ของตัวแปรในการทำนาย ความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ และ ความพึงพอใจในความสัมพันธ์ โดยมีการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์เป็นตัวแปรกำกับ (N = 331)	35
8. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ ในมาตรวัด (Corrected Item-Total Correlation หรือ CITC) ของมาตรวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ (N=97)	59
9. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ ในมาตรวัด (Corrected Item-Total Correlation หรือ CITC) ของมาตรวัดพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคน รัก (N=97)	60
10. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ ในมาตรวัด (Corrected Item-Total Correlation หรือ CITC) ของมาตรวัดความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ (N=97)	61
11. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ ในมาตรวัด (Corrected Item-Total Correlation หรือ CITC) ของมาตรวัดการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ (N=97)	62

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1. โมเดลแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรในงานวิจัย	20
2. เส้นอิทธิพลทำนายความพึงพอใจในความสัมพันธ์ $R^2 = .08$	36
3. โมเดลแสดงอิทธิพลส่งผ่านของการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ ($\beta_{a \rightarrow b} = -.111$)	38
4. โมเดลแสดงอิทธิพลส่งผ่านของการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ ($\beta_{a \rightarrow b} = -.228$)	39

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันมีการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ อย่างแพร่หลาย ไม่ว่าจะเป็นโทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ หรืออินเทอร์เน็ตที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตของมนุษย์เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โทรศัพท์มือถือที่มีอัตราการใช้งานเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและกลายเป็นสิ่งที่สามารถพบเจอได้ทุกที่ (Kat, 2011) อีกทั้งโทรศัพท์มือถือยังมีการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดและต่อเนื่อง ซึ่งปัจจุบันโทรศัพท์มือถือมีการพัฒนาแอปพลิเคชันต่าง ๆ ที่สามารถตอบสนองความต้องการของบุคคล รวมถึงยังช่วยให้บุคคลสามารถติดต่อสื่อสารได้สะดวกและรวดเร็ว ติดตามรับข้อมูลข่าวสาร ความเป็นไปของคนรอบข้างที่แม้อยู่ห่างไกลกัน อีกทั้งโทรศัพท์มือถือยังสามารถสร้างความใกล้ชิดและความผูกมัดกับคนรัก กล่าวคือ การสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือระหว่างคู่รักสามารถสร้างปฏิสัมพันธ์ แม้อยู่ในสถานที่ห่างไกลกัน (Servies, 2012) ซึ่งคู่รักจำนวนมากใช้โทรศัพท์มือถือเป็นช่องทางในการสื่อสารถึงกันและกัน (Coyne, Stockdale, Busby, Iverson, & Grant, 2011)

แม้การใช้โทรศัพท์มือถือจะเป็นที่นิยมอย่างกว้างขวาง และช่วยบุคคลให้สามารถรักษาความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ หรือกับคนรักที่อยู่ห่างไกลกันได้ แต่การใช้โทรศัพท์มือถือที่มากเกินไปอาจส่งผลเสียต่อบุคคลและความสัมพันธ์ของบุคคล (face-to-face interaction) ได้เช่นกัน เนื่องจากการใช้โทรศัพท์มือถือที่มากเกินไปจะลดการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของบุคคล (Chotpitayasunondh & Douglas, 2016) เช่นเดียวกันกับความสัมพันธ์ของคู่รัก เมื่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งขาดการตระหนักถึงปริมาณและพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของตนขณะอยู่กับคนรัก คนรักจะรู้สึกที่ตนเองโดนแทนที่ (displacement hypothesis) หรือรู้สึกว่ามีปฏิสัมพันธ์ที่สำคัญระหว่างคู่รักลดลง (Coyne, Padilla-Walker, Fraser, Fellows, & Day, 2014; Valkenburg & Peter, 2007) และจะส่งผลเสียอื่น ๆ ต่อความสัมพันธ์แบบคู่รักต่อไป

การใช้โทรศัพท์มือถือในขณะที่อยู่กับคนรัก จะส่งผลเสียต่อความสัมพันธ์แบบคู่รัก (Turkle, 2011) โดยทำให้บุคคลไม่ได้สนใจและไม่มีปฏิสัมพันธ์กับคนรัก แต่สนใจและจดจ่ออยู่กับสิ่งที่เกิดขึ้นในโทรศัพท์มือถือ (Geser, 2002) และเมื่อบุคคลไม่สามารถมีบทสนทนาที่มีความสำคัญกับคนรักได้ ทำให้บุคคลไม่สามารถพัฒนาความสัมพันธ์ที่ดี มีความใกล้ชิด (closeness) ลดลง การเปิดเผยตัวตน (self-disclose) ลดลง และการมีส่วนร่วมกับคนรักน้อยลง (Aron, Melinat, Aron, Vallone, & Bator, 1997)

ดังนั้นจากการมีปฏิสัมพันธ์ที่ลดลงและบุคคลรับรู้ว่าคุณรักให้ความสำคัญและสนใจกับสิ่งที่เกิดขึ้นในโทรศัพท์มือถือถือมากกว่าการปฏิสัมพันธ์แบบเผชิญหน้ากับตนจะส่งผลให้เกิดความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือถือระหว่างคู่รัก (cell phone conflict); (Coyne, Padilla-Walker, Fraser, Fellows, & Day, 2014; Valkenburg & Peter, 2007 อ้างถึงใน David & Roberts. 2016) โดยจากงานวิจัยของ Lenhart และ Duggan (2014) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือถือและผลกระทบจากการใช้โทรศัพท์มือถือถือ อินเทอร์เน็ต และสื่อออนไลน์ต่าง ๆ ของคู่รักชาวอเมริกัน ซึ่งผลพบว่าร้อยละ 42 ของผู้ใหญ่ตอนต้น ที่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 18 - 29 ปี รู้สึกถูกรบกวนจากพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์ของคนที่รักในขณะที่อยู่ด้วยกันและร้อยละ 18 เกิดข้อโต้แย้งกันเมื่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งใช้โทรศัพท์มือถือถือขณะอยู่ด้วยกัน

เมื่อคู่รักรับรู้ความขัดแย้งระหว่างกันจะส่งผลทางลบต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ (relationship satisfaction) เพราะคนรักไม่สามารถตอบสนองหรือเติมเต็มความต้องการและความคาดหวังของบุคคลที่มีต่อคนรักได้เมื่อมีการปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน (Hendrick, 1995 อ้างถึงใน กุสุมา กาญจนประกิจ, 2556) และจากในงานวิจัยของ Roberts และ David (2016) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือถือของคนรัก ความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือถือ และความพึงพอใจในความสัมพันธ์ โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 145 คน เป็นเพศหญิง 79 คน เพศชาย 66 คน พบว่าพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือถือของคนรักและความขัดแย้งที่เกิดขึ้นจากการใช้โทรศัพท์มือถือถือมีความสัมพันธ์ทางลบกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์ ซึ่งผลครั้งนี้ทำให้เห็นว่าความขัดแย้งที่เกิดขึ้นจากการใช้โทรศัพท์มือถือถือเป็นตัวแปรส่งผ่านระหว่างพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือถือของคนรักและความพึงพอใจในความสัมพันธ์

ความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือถือที่เกิดขึ้นจะส่งผลต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ แต่สามารถบรรเทาหรืออาจยับยั้งด้วยการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ดังเช่นในงานวิจัยของ Duran, Kelly และ Miller-Ott (2012) พบว่าหากคู่รักที่มีการสื่อสารตกลงร่วมกันถึงการใช้โทรศัพท์ของทั้งคู่เมื่อมีการปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน โดยทั้งคู่จะต้องเกิดความพึงพอใจในผลของการตกลงร่วมกัน จะช่วยลดความขัดแย้งและส่งผลต่อความพอใจในความสัมพันธ์ รวมถึงระยะเวลาและคุณภาพของความสัมพันธ์ นอกจากนี้ในงานวิจัยของ Carroll (2013, อ้างถึงใน Konik, 2014) พบว่าการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ (constructive communication) สามารถลดปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นและส่งผลให้เกิดความพึงพอใจในความสัมพันธ์มากยิ่งขึ้น เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Madahi, Samadzadeh, และ Javid (2013) ที่ได้ทำการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์กับความพึงพอใจในความสัมพันธ์ พบว่าการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์

ดังนั้นในงานวิจัยชิ้นนี้ คณะผู้วิจัยจึงมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์โดยมีความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือเป็นตัวแปรส่งผ่าน นอกจากนี้คณะผู้วิจัยต้องการจะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์โดยมีการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์เป็นตัวแปรกำกับ เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขความขัดแย้งหรือช่วยป้องกันการเกิดความขัดแย้งที่จะเกิดขึ้นในความสัมพันธ์แบบคู่รัก ซึ่งจากการทบทวนงานวิจัยย้อนหลัง 10 ปี ทั้งในและต่างประเทศ ยังไม่พบบางานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลตัวแปรกำกับของตัวแปรการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ที่มีต่อความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือและความพึงพอใจในความสัมพันธ์

แนวคิดและทฤษฎี

พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก (partner phubbing หรือ Pphubbing)

พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือ หรือ “Phubbing” (ฟับบิง) เป็นคำประสมระหว่างคำว่า phone (โทรศัพท์) และ snubbing (การเมินเฉย) เมื่อรวมกันจึงมีความหมายใหม่ว่าการเมินเฉย ไม่สนใจบุคคลรอบข้าง เนื่องจากสนใจหรือจดจ่อไปที่โทรศัพท์มือถือของตนมากกว่าบุคคลหรือสถานการณ์รอบข้าง ทำให้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้างลดน้อยลง (Haigh, 2015 อ้างอิงใน Chotpitayasunondh & Douglas, 2016) เมื่อคำว่า Partner และ Phubbing มารวมกันจึงเกิดเป็นคำใหม่ว่า “Pphubbing” (พีฟับบิง) หรือในภาษาไทยแปลว่าพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก ซึ่งหมายถึงการที่บุคคลใช้โทรศัพท์มือถือขณะอยู่กับคนรัก (Roberts, 2015)

Roberts และ David (2016) ได้อธิบายว่า Phubb หมายถึง สถานการณ์ที่คุณถูกรบกวนเนื่องจากบุคคลที่กำลังสนทนาด้วยสนใจกับโทรศัพท์มือถือของตน หรือเมื่อคุณอยู่กับบุคคลหนึ่ง แต่บุคคลนั้นใช้โทรศัพท์มือถือแทนการมีปฏิสัมพันธ์กับคุณ รวมถึงได้อธิบายว่าพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก (Pphubbing) หมายถึง สถานการณ์ที่คุณกับคนรักหรือบุคคลสำคัญ (significant person) กำลังสนทนากันแต่ถูกรบกวนด้วยการที่คนรักหรือบุคคลสำคัญสนใจหรือใช้โทรศัพท์มือถือของตน หรือเมื่อคนรักหรือบุคคลสำคัญใช้โทรศัพท์มือถือตอนที่อยู่ด้วยกันแทนการมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน ซึ่งการที่โทรศัพท์มือถือเป็นสิ่งที่ทุกคนใช้กัน ทำให้พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งและไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้

นอกจากคำว่าพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก ยังพบคำว่าอาการแทรกแซงโดยเทคโนโลยี ซึ่งมีความหมายคล้ายคลึงกัน ดังเช่น McDaniel (2015) ได้ให้นิยามคำว่าอาการแทรกแซงโดยเทคโนโลยี (technology interference หรือ technoferece) คือช่วงเวลาที่คุณสมบัติเทคโนโลยีสามารถรบกวน แทรกแซงหรือยับยั้งการสื่อสารและการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างคูรัักหรือครอบครัว กล่าวคือ ปริมาณการใช้เทคโนโลยีสามารถรบกวนความสัมพันธ์แบบคูรัักและก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างคูรัักได้ รวมถึงการใช้โทรศัพท์มือถือในปริมาณทั่วไปอาจรบกวนหรือก้าวก่ายชีวิตครอบครัวได้

อีกทั้ง McDaniel และ Coyne (2016) ยังอธิบายว่าอาการแทรกแซงโดยเทคโนโลยี (technology interference หรือ technoferece) หมายถึง การใช้เทคโนโลยีที่ก้าวก่ายหรือการรบกวนปฏิสัมพันธ์ระหว่างคูรัักหรือเวลาที่ใช้ร่วมกัน ซึ่งการแทรกแซงโดยเทคโนโลยีสามารถเกิดขึ้นได้ในทุกรูปแบบ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และเป็นกรรบกวนตั้งแต่ระดับการสื่อสารแบบเผชิญหน้า (face-to-face conversation) จนถึงระดับความรู้สึกที่ประสบเมื่อคูรัักของตนใช้โทรศัพท์มือถือระหว่างเวลาที่ใช้ร่วมกัน ซึ่งการแทรกแซงโดยเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นในความสัมพันธ์แบบคูรัักอาจมีความสัมพันธ์กับความขัดแย้งระหว่างคูรััก

ในงานวิจัยนี้เลือกความหมายของคำว่า พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก หมายถึง สถานการณ์ที่บุคคลกับคนรักกำลังสนทนากันแต่ถูกรบกวนด้วยการที่คนรักสนใจหรือใช้โทรศัพท์มือถือของตน หรือเมื่อคนรักใช้โทรศัพท์มือถือตอนที่อยู่ด้วยกันแทนการมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน ซึ่งพัฒนาตามแนวคิดของ Roberts และ David (2016) เนื่องจากคณะผู้วิจัยเล็งเห็นว่าแนวคิดดังกล่าวอธิบายได้ครอบคลุม เห็นภาพชัดเจน อีกทั้งใกล้เคียงกับประเด็นที่คณะผู้วิจัยต้องการศึกษา

งานวิจัยชิ้นนี้ได้รายงานถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก ดังนี้ การใช้โทรศัพท์มือถือมากเกินไปมีความเกี่ยวข้องกับปัญหาต่าง ๆ ในความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เช่น การรับรู้คุณภาพของความสัมพันธ์แบบคนรัก การพัฒนาความเชื่อใจของคน ความใกล้ชิดสนิทสนมระหว่างบุคคล การรบกวนกิจกรรมทางสังคม และความรู้สึกไม่มั่นคงในความสัมพันธ์แบบคูรััก เป็นต้น (Przybylski & Weinstein, 2013; Walsh, White, & Young, 2008; Kuss & Griffiths, 2011) อ้างอิงใน Chotpitayasunondh & Douglas, (2016) ซึ่งการใช้โทรศัพท์มือถือมากเกินไปมีความสัมพันธ์ทางลบกับปัจจัยดังกล่าวข้างต้น ยิ่งไปกว่านั้นการติดอินเทอร์เน็ต (internet addiction) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือ (Phubbing); (Karadag และคณะ, 2015) ซึ่งหมายความว่าหากบุคคลติดอินเทอร์เน็ตมากจะส่งผลให้บุคคลนั้นมีพฤติกรรม Phubbing มากเช่นกัน

อายุของบุคคลมีความเกี่ยวข้องกับปริมาณการใช้โทรศัพท์มือถือ หรืออาจเรียกว่าเป็นผลของช่วงวัยในการใช้เทคโนโลยี กล่าวคือ บุคคลที่อายุมากจะใช้โทรศัพท์มือถือน้อยกว่าบุคคลที่อายุน้อย ส่งผลให้ผู้ที่อายุมากจะใช้โทรศัพท์มือถือน้อยกว่าผู้ที่อายุน้อย (Hanson และคณะ, 2010 อ้างอิงใน Campbell & Murray, 2015) รวมถึงระยะเวลาความสัมพันธ์ของผู้รักส่งผลต่อการใช้โทรศัพท์มือถือ กล่าวคือผู้ที่คบหากันเป็นระยะเวลาสั้น บุคคลจะรู้สึกว่าคุณสมบัติมั่นคงมากขึ้นและใช้โทรศัพท์มือถือน้อยลง อาจเพราะบุคคลรู้สึกว่าการใช้โทรศัพท์มือถือนั้นเป็นสิ่งรบกวนและส่งผลทางลบต่อความสัมพันธ์ (Campbell & Murray, 2015)

อีกทั้ง McDaniel (2015) ยังอธิบายว่าลักษณะเฉพาะส่วนบุคคลสามารถทำนายปริมาณการใช้โทรศัพท์มือถือ กล่าวคือ บุคคลที่มีอาการซึมเศร้าอาจใช้โทรศัพท์มือถือเมื่อรู้สึกแย่หรือไม่สบายใจกับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลตรงหน้า นอกจากนี้บุคลิกภาพเป็นปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการใช้โทรศัพท์มือถือของบุคคล โดยบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบไม่เป็นมิตร (disagreeableness) บุคลิกภาพแบบเปิดตัว (extraversion) บุคลิกภาพแบบไม่มั่นคงทางอารมณ์ (neuroticism) หรือเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ (low self-esteem) มีแนวโน้มที่จะใช้โทรศัพท์มือถือบ่อยครั้งเพื่อโทรศัพท์หรือส่งข้อความ (Bianchi & Philips, 2005; Butt & Philips, 2008; Ehrenberg และคณะ, 2008 อ้างอิงใน McDaniel, 2015)

นอกจากนี้ Billieux, Van der Linden, และ Rochat (2008 อ้างอิงใน McDaniel, 2015) พบว่าผู้ที่รายงานอาการซึมเศร้าและวิตกกังวลสูงมีแนวโน้มจะใช้โทรศัพท์ส่งข้อความสูง แต่ไม่พบความสัมพันธ์กับระยะเวลาที่ใช้โทรศัพท์หรือจำนวนเบอร์โทรศัพท์ที่โทรต่อวัน รวมถึงผู้ที่รายงานความรู้สึกโดดเดี่ยวสูงมีแนวโน้มจะใช้เวลากับโทรศัพท์มือถือมาก (Takao, Takahashi, & Kitamura, 2009 อ้างอิงใน McDaniel, 2015) นอกจากนี้การแทรกแซงโดยเทคโนโลยีมีค่าสหสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทางบวกกับอาการซึมเศร้าและทางลบกับความพึงพอใจในชีวิต กล่าวคือ การแทรกแซงโดยเทคโนโลยีกับอาการซึมเศร้าจะเพิ่มขึ้นหรือลดลงในทิศทางเดียวกันและการแทรกแซงโดยเทคโนโลยีกับความพึงพอใจในชีวิตจะเพิ่มขึ้นหรือลดลงในทิศทางตรงข้ามกัน (McDaniel & Coyne, 2014)

ความพึงพอใจในความสัมพันธ์ (relationship satisfaction)

ความพึงพอใจในความสัมพันธ์ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลในเรื่องสุขภาวะ (well-being) และความพอใจ (contentment) ต่อความสัมพันธ์แบบใกล้ชิดระหว่างคนรักและต่อตนเอง (Hendrick, 2004 อ้างอิงใน นิภาพร รุจิพัฒน์กุล, 2549) รวมถึงความรู้สึกของบุคคลเมื่อมีการปฏิสัมพันธ์หรือทำกิจกรรม

ร่วมกันกับคนรัก โดยความพึงพอใจในความสัมพันธ์สามารถประเมินได้จากการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของตนกับความคาดหวังที่มีต่อความสัมพันธ์ ซึ่งหากตรงตามความคาดหวัง บุคคลจะเกิดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ แต่หากไม่ตรงตามความคาดหวัง บุคคลจะเกิดความไม่พึงพอใจในความสัมพันธ์ โดยความพึงพอใจที่กล่าวมานี้เป็นเพียงการรับรู้ของบุคคลเท่านั้น ซึ่งอาจไม่ตรงตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้น (Hendrick, 1995 อ้างถึงใน กุสุมา กาญจนประกิจ, 2556)

Lawrance และ Byers (1995) กล่าวว่า ความพึงพอใจในความสัมพันธ์ หมายถึง การตอบสนองทางอารมณ์ที่เกิดขึ้นจากการประเมินของบุคคลทั้งทางบวกและทางลบต่อความสัมพันธ์แบบคู่รัก (romantic relationship) ของบุคคล โดยการประเมินความพึงพอใจในความสัมพันธ์จะขึ้นอยู่กับความพึงพอใจต่อความต้องการพื้นฐานด้านความอบอุ่น การดูแลเอาใจใส่ ความห่วงใยและความพึงพอใจทางเพศ (sexual gratification); (Hazan & Shaver, 1994) ทั้งนี้ความพึงพอใจในความสัมพันธ์ยัง หมายถึง ความรู้สึกทั้งทางบวกและทางลบที่เกิดจากประสบการณ์ในความสัมพันธ์ รวมถึงเป็นผลมาจากการที่บุคคลรับรู้ว่าคุณค่าของตนสามารถเติมเต็มความต้องการที่สำคัญของบุคคลได้ (Rusbult, Martz, & Agnew, 1998 อ้างถึงใน Celenk, van de Vijver, & Goodwin, 2011)

นอกจากนี้ความพึงพอใจในความสัมพันธ์ หมายถึง การประเมินความสัมพันธ์ของบุคคล ซึ่งมีพื้นฐานทางทฤษฎีมาจากทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคม (social exchange theory) และทฤษฎีความเสมอภาค (equity theory); (Thibaut & Kelley, 1959 อ้างถึงใน Vaughn & Matyastik- Baier, 1999) โดยทั้งสองทฤษฎีเสนอว่า บุคคลจะมีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ต่อเมื่อบุคคลประเมินความสัมพันธ์ว่า ความสัมพันธ์ตรงตามมาตรฐานหรือดีกว่ามาตรฐานของบุคคล เมื่อบุคคลรับรู้ถึงรางวัล (rewards) เช่น ความอบอุ่นหรือการเปิดเผยตัวตน (self-disclosure) ในระดับสูง หรือบุคคลรับรู้ว่าคุณค่าของตนเองเป็นไปอย่างยุติธรรม กล่าวคือ การที่บุคคลรับรู้ว่าคุณค่าตนเองเป็นทั้งผู้รับและผู้ให้ในความสัมพันธ์ บุคคลจะมีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ในระดับสูง (Kamo, 1993 อ้างถึงใน Vaughn & Matyastik-Baier, 1999) เมื่อบุคคลมีการเปรียบเทียบรางวัลกับสิ่งที่สูญเสีย (costs) ที่เกิดขึ้นในความสัมพันธ์ขณะปัจจุบันของตน และคนรักกับความสัมพันธ์อื่น ๆ ที่บุคคลมี หรือมาตรฐานความสัมพันธ์ของบุคคล หากบุคคลประเมินว่าคุณค่าของตนเองกับคนรักเป็นความสัมพันธ์ที่ดี บุคคลจะเกิดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ (Kurdek, 1992; Lenthall, 1977 อ้างถึง ใน Vaughn & Matyastik- Baier, 1999)

ในงานวิจัยชิ้นนี้เลือกใช้ความหมายของความพึงพอใจในความสัมพันธ์ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลเมื่อมีการปฏิสัมพันธ์หรือทำกิจกรรมร่วมกันกับคนรัก โดยความพึงพอใจในความสัมพันธ์สามารถ

ประเมินได้จากการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของตนกับความคาดหวังที่มีต่อความสัมพันธ์ ซึ่งหากตรงตามความคาดหวัง บุคคลจะเกิดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ แต่หากไม่ตรงตามความคาดหวัง บุคคลจะเกิดความไม่พึงพอใจในความสัมพันธ์ โดยความพึงพอใจที่กล่าวมานี้เป็นเพียงการรับรู้ของบุคคลเท่านั้น ซึ่งอาจไม่ตรงตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้น (Hendrick, 1995 อ้าง ถึงใน กุสุมา กาญจนประกิจ, 2556) โดยคณะผู้วิจัยเลือกใช้ความหมายดังกล่าวเนื่องจากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ ที่พบว่ามีการใช้ความหมายนี้กันอย่างแพร่หลาย

งานวิจัยชิ้นนี้ได้รายงานถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์ ดังนี้ การแก้ไขปัญหาหรือการจัดการความขัดแย้งของคู่รัก สามารถส่งผลต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์และการคงความสัมพันธ์ของคู่รัก (Gottman & Driver, 2005) ซึ่งคู่รักมีการจัดการความขัดแย้งแบบการแก้ไขปัญหาร่วมกัน (integrating) และการจัดการความขัดแย้งแบบประนีประนอม (compromising) ซึ่งเป็นการจัดการความขัดแย้งแบบปกติ (functional conflict resolution styles) จะทำให้คู่รักมีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ หากคู่รักที่มีการจัดการความขัดแย้งแบบไม่ปกติ (dysfunctional conflict resolution styles) ได้แก่ การจัดการความขัดแย้งแบบหลีกเลี่ยง (avoiding) การจัดการความขัดแย้งแบบปกครอง (dominating) จะส่งผลทางลบต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ (Kurdek, 1995; Marchand, 2004)

ในงานวิจัยของ Alder (2010) ศึกษาความสัมพันธ์ของระยะเวลาของความสัมพันธ์และความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของคู่สมรส พบว่า ระยะเวลาของความสัมพันธ์มีความสัมพันธ์ทางลบกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์ กล่าวได้ว่า ระยะเวลาความสัมพันธ์ที่ยาวนาน ความพึงพอใจในความสัมพันธ์จะลดลง อีกทั้ง Tai, Baxter และ Hewitt (2014) พบว่าคู่รักแต่งงานมีความพึงพอใจในความสัมพันธ์มากที่สุด รองลงมาคือ คู่รักที่อยู่ร่วมกัน (cohabiters) และคู่รักที่ไม่ได้อยู่ด้วยกันมีความพึงพอใจในความสัมพันธ์น้อยที่สุด แสดงให้เห็นว่ายิ่งคู่รักที่มีความผูกมัดสูงและสามารถได้อยู่ร่วมกันของคู่รักมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์ และจากทฤษฎีสถิตสัมพันธ์ของ Sternberg (1998) กล่าวว่าความรักประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ความใกล้ชิด ความเสน่หาและความผูกมัด ซึ่งมีการศึกษาความสัมพันธ์ขององค์ประกอบทั้งสามดังกล่าวกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์ พบว่า ความพึงพอใจในความสัมพันธ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความใกล้ชิด ความเสน่หาและความผูกมัด (Engel et al., 2002)

นอกจากนี้ปัจจัยรูปแบบความสัมพันธ์ของบุคคลยังมีผลต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ โดยบุคคลที่มีรูปแบบความสัมพันธ์แบบมั่นคง (secure attachment style) จะส่งผลทางบวกต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ ความผูกมัดและความไวใจ (Simpson, 1990) รวมถึงบุคคลที่มีรูปแบบความสัมพันธ์แบบ

มันคงมีแนวโน้มจะยุติความสัมพันธ์น้อยกว่าบุคคลที่มีรูปแบบความสัมพันธ์แบบไม่มั่นคง (insecure attachment style); (Kirkpatrick & Hazan, 1994)

ปัจจัยด้านบุคลิกภาพก็มีผลเช่นกัน โดยบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก (conscientiousness) ทั้งเพศชายและเพศหญิงจะมีความพึงพอใจในความสัมพันธ์และความรัก (Botwin, Buss & Shackelford, 1997) ยิ่งไปกว่านั้นหากคู่รักมีระดับบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกใกล้เคียงกัน จะยังมีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ (Nemeczek & Olson, 1999) โดยบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกจะมีแนวโน้มทำตามหน้าที่คนรักของตนเองในการมีส่วนร่วมต่อพฤติกรรมแสดงความรักต่อคนรัก (Costa & McCrae, 1992) รวมถึงที่มีบุคลิกเช่นนี้ จะต้องการประสบความสำเร็จในชีวิต จึงทำให้บุคคลมีความพยายามในการประสบความสำเร็จในด้านความรักเช่นกัน ส่งผลให้บุคคลแสดงออกถึงความรักต่อคนรักอย่างมาก

นอกจากนี้ความสามารถในการให้อภัยคนรักถือเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่ช่วยรักษาความสัมพันธ์ที่ดีของคู่รัก ส่งผลให้บุคคลมีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ เนื่องจากการให้อภัยเป็นการลดแรงจูงใจในการตอบสนอง ทางลบต่อการกระทำผิดของคนรักและเพิ่มแรงจูงใจทางบวก (McCullough, Fincham, & Tsang, 2003)

ความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ (cell phone conflict)

ความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ หมายถึง การที่บุคคลรับรู้ว่าคุณรักใช้เวลากับสื่อหรือโทรศัพท์มือถือ ส่งผลให้เสมือนเป็นการลดหรือการแทนที่ช่วงเวลาการปฏิสัมพันธ์ร่วมกันกับบุคคลอีกทั้งเมื่อบุคคลรับรู้ว่าคุณรักให้ความสำคัญและสนใจสิ่งที่เกิดขึ้นในโทรศัพท์มือถือมากกว่าการปฏิสัมพันธ์แบบเผชิญหน้ากับตน ทำให้บุคคลรับรู้ว่าการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักกลายเป็นอุปสรรคในการปฏิสัมพันธ์ ส่งผลให้การใช้โทรศัพท์มือถือเป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในคู่รัก (Coyne, Padilla-Walker, Fraser, Fellows, & Day, 2014; Valkenburg & Peter, 2007 อ้างถึงใน David & Roberts. 2016)

ความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ จะเกิดเมื่อบุคคลเกิดความไม่พอใจในการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก เนื่องจากทำให้บุคคลรับรู้ว่าคุณสูญเสียความใกล้ชิด เป็นผลมาจากการให้ความสนใจต่อโทรศัพท์มือถือมากกว่าสนใจต่อตัวบุคคลของคนรัก (Ludden, 2010 อ้างถึงใน Servies 2012)

ในงานวิจัยชิ้นนี้ให้ความหมายของความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ หมายถึง การที่บุคคลรับรู้ว่าคุณรักใช้เวลาไปกับโทรศัพท์มือถือ ทำให้เสมือนเป็นการแทนที่เวลาในการมีปฏิสัมพันธ์ ร่วมกันระหว่างบุคคลกับคนรัก กลายเป็นอุปสรรคในการปฏิสัมพันธ์ และส่งผลให้การใช้โทรศัพท์มือถือเป็น ความขัดแย้ง ซึ่งพัฒนาตามแนวคิดของ David & Roberts (2016) เนื่องจากความหมายดังกล่าวให้ความหมายได้ครอบคลุม ตรงตามบริบทที่คณะผู้วิจัยต้องการศึกษา

งานวิจัยชิ้นนี้ได้รายงานถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ ดังนี้ บุคลิกภาพแบบเปิดตัวเป็นตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการติดและพฤติกรรมที่เป็นปัญหาต่างๆ กล่าวคือ บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบเปิดตัวจะอ่อนไหวต่อปัญหาในการใช้โทรศัพท์มือถือ ทำให้บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบเปิดตัวรับรู้ว่าการใช้โทรศัพท์มือถือเป็นปัญหาสูง (Bianchi & Phillips, 2005) นอกจากนี้ บุคคลที่รู้สึกว่าคุณมีความใกล้ชิดและความผูกมัดกับคนรักสูง จะรับรู้การเกิดความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือในระดับต่ำ (Servies, 2012)

การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ (constructive communication)

การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง วิธีการสื่อสารที่ส่งเสริมให้อีกฝ่ายแสดงความคิดและความรู้สึก ได้อย่างอิสระ ได้ตอบกันอย่างตรงไปตรงมา ซึ่งเป็นการสื่อสารที่มีคุณภาพและนำไปสู่การพัฒนาทางด้าน ความสัมพันธ์โดยเน้นสร้างความเข้าใจและแก้ไขปัญหาพร้อมกัน ไม่ว่าจะกล่าวหรือตำหนิ นอกจากนี้ยังเป็นการ สื่อสารที่แสดงความเคารพและสนับสนุนซึ่งกันและกัน (Connors, 2012)

Tani, Ingoglia, และ Smorti (2013) กล่าวว่า การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์เป็นการสื่อสารที่มี ประสิทธิภาพ มีความชัดเจน ตรงประเด็น และเป็นการสนทนาเชิงบวกที่มีการเปิดเผยตัวตนระหว่างกัน ในขณะที่ Weber (2015) มองการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์เป็นกลวิธีการสื่อสารที่แสดงพฤติกรรมเอาใจใส่ ในความสัมพันธ์ อาทิ การรับฟังผู้อื่น การแสดงความเคารพ การแสดงความรัก และการเจรจาต่อรองข้อ ข้อโต้แย้ง

นอกจากนี้ Connors (2012) ได้รวบรวมโมเดลของการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ออกเป็น 5 ลักษณะ ดังนี้

1. การสื่อสารโดยไม่ใช้ความรุนแรง (nonviolent communication; NVC)

การสื่อสารโดยไม่ใช้ความรุนแรง คือการสื่อสารโดยตรงปราศจากการใช้ความรุนแรง ให้พูดหรือ แสดงออกในเชิงบวก เช่น “ฉันต้องการ แทนการพูดว่า ฉันไม่ต้องการ ” เวลาที่คนเราประสบ ข้อโต้แย้ง

Rosenberg (1999) บอกว่าคนเราจะเกิดความรู้สึกและต้องการตอบสนองบางอย่างใน ขณะเดียวกัน เรา จะต้องการสิ่งเหล่านี้จากคนอื่นด้วย ดังนั้นเราควรมีความเห็นอกเห็นใจต่อกันและกัน และรับผิดชอบต่อการ สื่อสารนั้น ๆ

2. การสื่อสารที่บริสุทธิ์ (clean communication)

การสื่อสารที่บริสุทธิ์ได้รับการพัฒนามาจาก McKay, Paleg, และ Fanning (2006) ที่ได้ศึกษา เกี่ยวกับการช่วยผู้รับมือกับปัญหาที่ไม่สามารถเลี้ยงได้ โดยมีการเสนอว่า สิ่งสำคัญที่ต้องทำคือ ทำการ สื่อสารให้บริสุทธิ์ กล่าวคือ สื่อสารกันด้วยข้อความที่ดีและหลีกเลี่ยงข้อความที่ให้โทษหรือมั่งร้าย ไม่ว่าจะ เป็นการบ่น การข่มขู่ การพูดถึงอดีต การเปรียบเทียบในแง่ลบ การพูดที่แสดงการตัดสินหรือประเมิน ต้องเป็นข้อความที่สะท้อนเจตนาอันดีต่อคนรัก วัจนภาษากับอวัจนภาษา เช่น ภาษาที่แสดงออกทาง ร่างกาย สีหน้า และท่าทางกริยาต้องไปในทิศทางเดียวกัน

3. การสื่อสารที่ร่วมมือกัน (cooperative communication)

Rivers (2002) อธิบายว่าการสื่อสารที่ร่วมมือกันคือการสื่อสารของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ดังนั้น การสื่อสารประเภทนี้จำเป็นต้องใช้ทักษะการเข้าร่วมการทำงานร่วมกัน ซึ่งมี 7 ขั้น ตอนดังนี้ 1) รับฟังให้ เยอะ 2) อธิบายสิ่งที่เราปรารถนาและทำให้เกิดการยอมรับ 3) แสดงความเป็นตัวเองหรือจุดยืนที่มีให้ชัดเจน 4) พูดโน้มน้าวจากข้อโต้แย้งหรือคำพิพากษาที่เกิดขึ้นให้เป็นที่คุณต้องการ 5) ใช้ข้อคำถามปลายเปิด (open-ended question) กล่าวคือ เป็นข้อคำถามที่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบสามารถตอบได้อย่างเต็มที่ 6) แสดงออกในสิ่งที่มีคุณค่า และ 7) สนใจที่จะเรียนรู้จากข้อผิดพลาด

4. การสื่อสารที่เป็นกลาง (centered communication)

Schrock-Shenk และ Kraybill (2000) อธิบายโมเดลว่าเป็นการสื่อสารที่เน้นความสนใจไปที่ความ สมดุลของการพูดและฟัง กล่าวคือ มองเห็นว่าทั้งสองสิ่งมีความสำคัญเท่ากัน เราควรให้ความสนใจทั้งการ พูดและการฟัง ซึ่งการฟังอย่างเป็นกลาง (centered listening) หมายถึง การเปิดใจรับฟังอย่างแท้จริง ส่วน การพูดอย่างเป็นกลาง (centered speaking) หมายถึง การพูดอย่างชัดเจน โดยผู้พูดไม่โอนเอียงไปทาง ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง และควรเป็นการพูดเชิงบวก ไม่ควรพูดความคิดเห็นหรือคำวิพากษ์วิจารณ์

5. การฟังอย่างเห็นอกเห็นใจ (compassionate listening)

การฟังอย่างเห็นอกเห็นใจนำไปสู่การแก้ปัญหาข้อโต้แย้งที่เกิดขึ้น Hoffman, Green, และ Monroe (2012) อธิบายว่าเมื่อเราฟังในลักษณะนี้จะทำให้เราได้รับฟังมุมมองของอีกฝ่ายอย่างแท้จริง ได้รับฟังและ เข้าใจประเด็นความแตกต่างนั้น ๆ เพราะเขาเชื่อว่าสาเหตุของการโต้แย้งมักเกิดขึ้นจากการที่คนเราไม่ได้รับ

ฟังปัญหาจริง ๆ ที่เกิดขึ้น ดังนั้นการฟังอย่างเห็นอกเห็นใจนอกจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาแล้วยังเป็นอีกหนึ่งวิธีสำหรับป้องกันปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นได้อีกด้วย

ในงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยได้ให้ความหมายการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์โดยพัฒนาตามแนวคิดของ Connors (2012) โดยมีความหมายว่า การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ คือ วิธีการสื่อสารที่ส่งเสริมให้อีกฝ่ายแสดงความคิดและความรู้สึกได้อย่างอิสระ ได้ตอบกันอย่างตรงไปตรงมา เป็นการสื่อสารที่มีคุณภาพและนำไปสู่การพัฒนาทางด้านความสัมพันธ์โดยเน้นสร้างความเข้าใจและแก้ไขปัญหาพร้อมกัน ไม่ว่าจะกล่าวหรือดำเนินซึ่งเหตุผลที่ใช้ความหมายดังกล่าวเนื่องจาก เป็นความหมายที่อธิบายอย่างละเอียด เข้าใจง่าย และครอบคลุมตามลักษณะที่คณะผู้วิจัยประสงค์จะศึกษา

นอกจากนี้จากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมาทำให้ทราบถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ อาทิ จากงานวิจัยของ Smith, Heaven, และ Ciarrochi (2008) พบว่าความฉลาดทางด้านอารมณ์ (trait emotional intelligence หรือ EI) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์และไม่พบความแตกต่างระหว่างเพศ กล่าวคือ บุคคลที่มีความฉลาดทางด้านอารมณ์สูงมีแนวโน้มที่จะมีการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์มากกว่าบุคคลที่มีความฉลาดทางด้านอารมณ์ต่ำ โดยไม่พบความแตกต่างระหว่างเพศหญิงและเพศชาย

จากทฤษฎีของ Knapp (1978, อ้างถึงใน Weber, 2015) อธิบายลำดับขั้นการพัฒนาของความสัมพันธ์แบบใกล้ชิด แบ่งออกเป็น 5 ระดับ โดยในแต่ละลำดับขั้นจะมีลักษณะการสื่อสารที่แตกต่างกัน สำหรับการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ เปิดเผยตัวตนกันมากขึ้นจะเกิดขึ้นตั้งแต่ลำดับที่ 2 ที่เรียกว่าช่วงทดลอง (experimenting) และมีการเปิดเผยข้อมูลระหว่างกันและกันมากที่สุดที่สุดในลำดับที่ 4 ที่เรียกว่าช่วงผสมผสาน (integrating) ซึ่งจากทฤษฎีนี้แสดงให้เห็นว่าระดับความสัมพันธ์ในคู่รักส่งผลต่อลักษณะการสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Weber (2015) ที่ทำการศึกษาระยะความสัมพันธ์ตามโมเดลการพัฒนา 3 ระยะของความสัมพันธ์แบบคู่รัก (three-phase model of romantic relationship development ของ Weber & Johnson, 2012) กับรูปแบบการสื่อสารพบว่า การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์มักถูกใช้ในการสร้างความสัมพันธ์มากกว่าในระยะการบ่งบอกสถานะ (defining phase) กล่าวคือ บุคคลนิยมใช้การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ในการเรียนรู้กันและกันมากกว่าใช้สื่อสารกันในระยะการบ่งบอกสถานะซึ่งถือเป็นช่วงที่มีข้อโต้แย้งกันมาก นอกจากนี้ยังพบว่า การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ส่งผลให้เกิดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ได้อย่างงานวิจัยของ Carroll (2013, อ้างถึงใน Konik, 2014) พบว่า การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์สามารถลดปัญหาความขัดแย้งเกี่ยวกับครอบครัวและการทำงานของคู่รักที่เกิดขึ้นได้ ส่งผลให้เกิดความพึงพอใจในความสัมพันธ์มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ridley และคณะ (2001) พบความสัมพันธ์ระหว่างการ

ประเมินความพึงพอใจในความสัมพันธ์กับการสื่อสารแบบปรับตัว (adaptive communication) กล่าวคือ เมื่อบุคคลประเมินความพึงพอใจในความสัมพันธ์สูงบุคคลดังกล่าวจะประเมินการสื่อสารแบบปรับตัวขณะเกิดข้อโต้แย้งสูงเช่นกันซึ่งผู้วิจัยได้ยกตัวอย่างการสื่อสารแบบปรับตัว อาทิ การสื่อสารเชิงบวก การพูดคุยกันที่ปัญหาโดยตรง อย่างไรก็ตามการสื่อสารถือเป็นทักษะอย่างหนึ่งที่ต้องอาศัยความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ ซึ่งในแต่ละบุคคลมีไม่เหมือนกัน อีกทั้งขึ้นกับจุดประสงค์ของการสื่อสารขณะมีปฏิสัมพันธ์ ดังนั้นหากต้องการเป็นผู้ที่มีทักษะการสื่อสารที่ดีจำเป็นต้องใช้ความอดทนและการฝึกฝน (Burleson และ Denton, 1997)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักและความพึงพอใจในความสัมพันธ์

จากงานวิจัยของ Przybylski และ Weinstein (2012) ศึกษาผลกระทบจากการมีอยู่ของ โทรศัพท์มือถือที่ส่งผลต่อการปฏิสัมพันธ์ของมนุษย์ โดยเฉพาะเมื่อบุคคล 2 คนกำลังมีบทสนทนาที่มีความสำคัญ จึงทำการทดลองทั้งหมด 2 การทดลอง โดยการทดลองที่หนึ่ง ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งหมด 74 คน เป็นเพศชายจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 65 เพศหญิงจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 35 โดยจะสุ่มกลุ่มตัวอย่างเข้าเงื่อนไข 1) ไม่มีโทรศัพท์มือถือ 2) มีโทรศัพท์มือถือ ในเงื่อนไขมีโทรศัพท์มือถือ จะมีโทรศัพท์มือถือวางอยู่บนหนังสือที่อยู่บนโต๊ะที่อยู่นอกลานสายตาของผู้ร่วมการทดลอง ส่วนเงื่อนไขที่ไม่มีโทรศัพท์มือถือ จะมีสมุดวางแทนโทรศัพท์มือถือ ซึ่งการทดลองนี้ดัดแปลงมาจากการทดลองของ Aron และคณะ (1997) การทดลองนี้จะให้ผู้ร่วมการทดลองพูดคุยเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่น่าสนใจที่เกิดขึ้นกับผู้ร่วมการทดลองในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา ผู้ร่วมการทดลองจะต้องทำมาตรวัด 3 มาตร ดังนี้ 1) มาตรวัดคุณภาพของความสัมพันธ์ของ McAuley, Duncan และ Tammen (1987) 2) มาตรวัดความใกล้ชิด Aron และคณะ (1992) และ 3) มาตรวัด Emmons Mood Indicator ของ Diener และ Emmons (1984) ในการวัดอารมณ์ทางบวกและอารมณ์ทางลบ จากการทดลอง พบว่า ผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไขมีโทรศัพท์มือถือจะรายงานว่ามีคุณภาพความสัมพันธ์ต่ำหลังจากการปฏิสัมพันธ์ ($b = -.99, t(35) = 3.08, p = .004$) และจะรายงานว่ามีความใกล้ชิดน้อยกว่า ($b = -.39, t(35) = -2.56, p = .02$) และในการทดลองที่สอง มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 68 คน เป็นเพศหญิง 43 คน และเพศชาย 25 คน ซึ่งเป็นการทดลองมี 4 เงื่อนไข 1) เงื่อนไขมีบทสนทนาที่ไม่สำคัญ 2) เงื่อนไขบทสนทนาที่สำคัญ 3) เงื่อนไขไม่มีโทรศัพท์ 4) เงื่อนไขไม่มีโทรศัพท์ โดยบทสนทนาที่ไม่สำคัญคือการพูดคุยเกี่ยวกับอารมณ์และความรู้สึกที่มีต่อต้นสนและพลาสติก และบทสนทนาที่

สำคัญคือการพูดคุยถึงเหตุการณ์ที่สำคัญที่สุดในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา ใน การทดลองนี้ใช้วิธีการวัดคุณภาพของความสัมพันธ์ด้วยวิธีเช่นเดียวกับการทดลองที่หนึ่ง แต่เพิ่มความเข้าใจต่อคู่รักและความเห็นอกเห็นใจต่อคู่รักของ (empathic concern scale) ของ Davis (1995) ซึ่งผลพบว่าสอดคล้องกับการทดลองที่หนึ่งคือการมีอยู่ของโทรศัพท์ทำนายได้ว่าคุณภาพของ ความสัมพันธ์จะต่ำลง ($b = -.19, t(30) = -2.29, p = .03$) อีกทั้งในการทดลองนี้พบว่าการมีอยู่ของ โทรศัพท์ทำให้คุณภาพของความสัมพันธ์ลดลงเมื่อมีบทสนทนาที่มีความสำคัญ ($b = -.45, t(16) = -4.21, p = .001$) จากผลของทั้งสองการทดลองนี้แสดงให้เห็นว่าผลกระทบทางลบของการมีโทรศัพท์ ซึ่งจะยับยั้งการพัฒนาความใกล้ชิดและความเข้าใจระหว่างบุคคล 2 คน จากงานวิจัยนี้ในบริบทของคู่รัก การใช้โทรศัพท์อาจส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์

ความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์และความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ

จากการศึกษาวิจัยต่าง ๆ ที่ผ่านมายังไม่พบงานวิจัยที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ กับความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือโดยตรง แต่พบงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์กับความขัดแย้ง ปัญหา หรือผลกระทบในประเด็นอื่น ๆ อย่างงานวิจัยของ Konik (2014) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสื่อสารในคู่รักกับความขัดแย้งในการทำงานและครอบครัว (work-family conflict) กลุ่มตัวอย่างเป็นบุคคลที่กำลังมีความสัมพันธ์แบบคู่รักและมีอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 93 คน เป็นเพศหญิง 64 คน เพศชาย 26 คน และไม่ระบุเพศ 3 คน โดยใช้มาตราวัดรูปแบบการสื่อสารในคู่รัก (communication patterns questionnaire-short form:CPQ-SF) ของ Futris, Campbell, Nielsen และ Burwell (2010) เป็นมาตรประมาณค่า (rating scale) มีข้อคำถามจำนวนทั้งหมด 7 ข้อ นอกจากนี้มีการวัดทักษะการสื่อสารร่วมด้วยโดยใช้มาตราวัด Communication Function Questionnaire ของ Burleson, Kunkel, Samter และ Working (1996) ส่วนความขัดแย้งในการทำงานและครอบครัววัดผ่านมาตราวัด Work-Family Conflict Measure ของ Matthews, Kath และ Barnes-Farrell (2010) ซึ่งเป็นมาตรประมาณค่าแบบลิเคิร์ต (Likert's scale) มีข้อคำถามจำนวนทั้งหมด 6 ข้อ งานวิจัยชิ้นนี้พบว่ารูปแบบการสื่อสารในคู่รักส่งผลกระทบต่อความขัดแย้งในการทำงานและครอบครัว โดยการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์ทางลบกับความขัดแย้งในการทำงานและครอบครัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -.26, p < .05$) ในขณะที่การสื่อสารแบบหลีกเลี่ยงปัญหาพบความสัมพันธ์ทางบวกกับความขัดแย้งในการทำงานและครอบครัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .32, p < .01$) กล่าวคือหากบุคคลมีการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์จะส่งผลให้รับรู้ถึงความขัดแย้งเรื่องการทำงานและครอบครัวลดน้อยลง ในทางกลับกันหากมี

การสื่อสารแบบหลีกเลี่ยงปัญหาถึงความขัดแย้งดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะมากขึ้น นอกจากนี้ยังพบความสัมพันธ์ทางลบระหว่างทักษะการสื่อสารกับความขัดแย้งในการทำงานและครอบครัวด้วย ($r = -.34$, $p < .01$)

ความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือและความพึงพอใจในความสัมพันธ์

Servies (2012) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ของความขัดแย้งหรือปัญหาที่เกิดจากการใช้โทรศัพท์มือถือมากเกินไปกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์ จากกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยที่มีความสัมพันธ์รูปแบบคู่รักเป็นระยะเวลา 6 เดือนขึ้นไป จำนวนทั้งหมด 80 คน เพศชาย 40 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และเพศหญิงทั้งหมด 40 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างจะต้องให้คนรักของตนเข้าร่วมการทดลองด้วย โดยความพึงพอใจในความสัมพันธ์จะประเมินโดยใช้มาตรวัด Dyadic Adjustment Scale (DAS) ของ Spanier (1976) มีจำนวนทั้งหมด 32 ข้อ ซึ่งมีการดัดแปลงมาตรวัดด้วยการเปลี่ยนแปลงหรือตัดข้อความที่เกี่ยวข้องกับการเป็นผู้เลี้ยงดู (parenting) และการเงินของครอบครัว เพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง ส่วนความรู้สึกที่เกิดจากความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือจะประเมินจากมาตรวัด Profile of Mood States (POMS) ของ Fisher Lorr และ McNair (1982) ในการประเมินอารมณ์ทางลบ เช่น ตึงเครียด โกรธ ซึมเศร้า และอารมณ์ทางบวก เช่น เป็นมิตร ปลื้มปิติ กระฉับกระเฉง มีข้อความจำนวนทั้งหมด 37 ข้อ โดยทำแบบประเมินทั้งก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ทั้งนี้ในการทดลองจะให้กลุ่มตัวอย่างอภิปรายถึงปัญหาในความสัมพันธ์เป็นระยะเวลา 15 นาที โดยการทดลองจะแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 เงื่อนไข คือ กลุ่มควบคุม ซึ่งจะอภิปรายปัญหาโดยไม่มีสิ่งการรบกวน และกลุ่มทดลอง ซึ่งจะต้องตอบข้อความประเมินความรู้สึกขณะปัจจุบันทุก ๆ 2.5 นาที หลังจบการอภิปราย 15 นาที กลุ่มตัวอย่างจะต้องทำการประเมินการรับรู้ในการปฏิสัมพันธ์ด้วยมาตรวัด POMS อีกครั้ง จากการทดสอบสมมุติฐานด้วยสถิติ independent t-tests ซึ่งแยกเป็นกลุ่มตัวอย่างเพศชายและกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของกลุ่มตัวอย่างเพศชายที่รับรู้ว่าการใช้โทรศัพท์มือถือส่งผลต่อการปฏิสัมพันธ์ของตนกับคนรัก และกลุ่มตัวอย่างเพศชายที่ไม่รับรู้ว่าการใช้โทรศัพท์มือถือส่งผลต่อการปฏิสัมพันธ์ของตนกับคนรัก ($t(31) = -2.58$, $p = .015$) แต่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง ($t(34) = -.65$, $p = .518$) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะเห็นถึงความสัมพันธ์ของความขัดแย้งหรือปัญหาที่เกิดจากการใช้โทรศัพท์มือถือกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์ระดับต่ำ

ความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์และความพึงพอใจในความสัมพันธ์

Abbasi และ Afsharinia (2015) ทำการศึกษาระหว่างรูปแบบการสื่อสาร 3 แบบได้แก่ การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ การสื่อสารที่ฝ่ายหนึ่งเผชิญหน้าแต่อีกฝ่ายหลีกเลี่ยง และการหลีกเลี่ยงการสื่อสารกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของคู่รัก โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นคู่รักต่างเพศซึ่งเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย Kermanshah จำนวน 30 คู่ ในงานวิจัยนี้ใช้มาตรวัดจำนวน 2 มาตรวัด ได้แก่ มาตรวัด Communication Patterns Questionnaire (CPQ) ของ Christense และ Salavy (1984) จำนวน 35 ข้อ ทั้งนี้ข้อคำถามจะแบ่งช่วงการสื่อสารตามขั้นของความขัดแย้ง ได้แก่ เมื่อมีความขัดแย้งเกิดขึ้น ระหว่างอภิปรายเกี่ยวกับความขัดแย้งและหลังจากอภิปรายเกี่ยวกับความขัดแย้งและมาตรวัด Marital Satisfaction Questionnaire (ENRICH) ของ Olson (1989) จำนวน 115 ข้อ และวิเคราะห์ผลด้วยสถิติ Pearson's correlation coefficient ซึ่งแยกวิเคราะห์ผลของเพศชายและเพศหญิง พบว่า ในกลุ่มตัวอย่างเพศชายการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์ ($r = .20$) และการหลีกเลี่ยงการสื่อสารมีความสัมพันธ์ทางลบกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์ ($r = -.027$) ส่วนกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงพบว่า การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์ ($r = .26$) นอกจากนี้ในงานวิจัยของ Ali และ Mokhtar (2016) ได้ทำการศึกษาหน้าที่ในครอบครัว รูปแบบการสื่อสารของคู่รัก และการปรับตัวที่ไม่เหมาะสมในการทำนายความพึงพอใจในความสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยนี้คือคุณครูที่แต่งงานแล้วจำนวน 150 คน โดยใช้มาตรวัด Marital Satisfaction Questionnaire (ENRICH) ฉบับย่อ ของ Olson (1989) มีข้อคำถามทั้งหมด 47 ข้อ และมาตรวัด The Communication Patterns Questionnaire ฉบับย่อของ Christensen และ Sullaway (1984) มีข้อคำถามทั้งหมด 11 ข้อ โดยแบ่งการสื่อสารเป็น 3 รูปแบบ ได้แก่ การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ การหลีกเลี่ยงการสื่อสาร และการสื่อสารที่ฝ่ายหนึ่งเผชิญหน้าแต่อีกฝ่ายหลีกเลี่ยง จากการวิเคราะห์ผลด้วยสถิติ Pearson's correlation coefficient พบว่าการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์ ($r = .89$) การหลีกเลี่ยงการสื่อสารมีความสัมพันธ์ทางลบกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์ ($r = -.63$) และการสื่อสารที่ฝ่ายหนึ่งเผชิญหน้าแต่อีกฝ่ายหลีกเลี่ยงมีความสัมพันธ์ทางลบกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์ ($r = -.60$) ซึ่งหมายความว่าหากเพิ่มการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์จะสามารถเพิ่มความพึงพอใจในความสัมพันธ์ได้

ความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ ความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ และความพึงพอใจ ในความสัมพันธ์

งานวิจัยของ Miller-Ott, Kelly, และ Duran (2012) ได้ทำการศึกษาผลกระทบจากการกำหนดข้อตกลง ในการใช้โทรศัพท์มือถือกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์แบบคู่รักโดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจำนวน 227 คน เป็นผู้หญิง 173 คน และ ผู้ชาย 54 คน อายุเฉลี่ย 20.33 ปี ให้ประเมินสถานะความสัมพันธ์กับคนรักในปัจจุบัน แบ่งเป็น 3 สถานะดังนี้ 1) แต่งงานแล้วหรืออาศัยอยู่ด้วยกัน 2) โรแมนติกเป็นพิเศษ 3) โรแมนติกทั่วไป หลังจากนั้นให้ผู้ร่วมการทดลองทำแบบสอบถามทั้งหมด 3 ส่วน โดยส่วนแรกเป็นการสอบถามข้อมูลทั่วไปและให้ประเมินระดับความสำคัญของการใช้โทรศัพท์มือถือเป็นวิธีการสื่อสารในคู่ของตน ส่วนต่อมาก็คือให้กลุ่มตัวอย่างตอบข้อคำถามเกี่ยวกับกฎการใช้โทรศัพท์มือถือ (the Cell Phone Rules Scale หรือ CPR) โดยผู้วิจัยได้ดัดแปลงข้อคำถามมาจากมาตราวัดของ Duran et al. (2011) และใน ส่วนสุดท้ายเป็นการวัดความพึงพอใจในการใช้โทรศัพท์มือถือ (Cell phone satisfaction scale หรือ CPSS) และความพึงพอใจในความสัมพันธ์ (Relationship Satisfaction Scale หรือ RSS) ของ Hendrick (1988) งานวิจัยชิ้นนี้พบความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการใช้โทรศัพท์มือถือกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .61, p < .01$) และพบความสัมพันธ์ระหว่างการกำหนดข้อตกลงในการใช้โทรศัพท์มือถือกับความพึงพอใจในการใช้โทรศัพท์มือถือ อีกทั้งยังพบว่าคนส่วนใหญ่มองว่าการใช้โทรศัพท์มือถือเป็นวิธีการสื่อสารที่สำคัญต่อความสัมพันธ์ในคู่รัก ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการที่คู่รักมีการตกลงถึงข้อกำหนดการใช้โทรศัพท์ โดยทั้งคู่จะต้องเกิดความพึงพอใจในผลของการตกลงร่วมกัน ซึ่งการกำหนดข้อตกลงการใช้โทรศัพท์มือถือเรียกได้ว่าเป็นการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ในลักษณะหนึ่งนั้น สามารถส่งผลต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ได้

นอกจากความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ ยังพบความขัดแย้งในประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์และความพึงพอใจในความสัมพันธ์ ดังเช่นงานวิจัยของ Carroll และคณะ (2013) ที่ศึกษาความขัดแย้งในการทำงานและครอบครัว และความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของคู่รัก โดยมีการสื่อสารระหว่างคู่รักเป็นตัวแปรส่งผ่าน กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยนี้คือบุคคลที่แต่งงานแล้วจำนวน 1,117 คน ซึ่งใช้มาตราวัด 3 มาตราดังนี้ 1) มาตราวัดความขัดแย้งในการทำงานและครอบครัววัดด้วยข้อคำถาม 3 ข้อ ตัวอย่างข้อคำถาม การแบ่งเวลาให้การทำงานและครอบครัวเป็นสิ่งที่ยากหรือง่ายสำหรับคุณเพียงใด 2) มาตราวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของคู่รักวัดด้วยข้อคำถาม 7 ข้อ ตัวอย่างข้อคำถาม คุณรู้สึกพึงพอใจต่อความรักที่ได้จากคนรักมากเพียงใด และ 3) มาตราวัดการสื่อสารระหว่างคู่รัก โดยแบ่งเป็น 2

รูปแบบ คือ 1) การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งวัดด้วยข้อคำถาม 10 ข้อ แบ่งเป็น 3 มิติ ได้แก่ การสื่อสารอย่างชัดเจน การเข้าใจอย่างร่วมรู้สึก และการปลอบตนเอง ตัวอย่างข้อคำถาม ฉันทุดคยถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับคนรักอย่างชัดเจน และ 2) การสื่อสารที่ไม่สร้างสรรค์ ซึ่งวัดด้วยข้อคำถาม 13 ข้อ แบ่งเป็น 5 มิติ ได้แก่ การวิพากษ์วิจารณ์ การดูถูก การหลีกเลี่ยง การไม่รับฟัง และความรู้สึกทางลบ ตัวอย่างข้อคำถาม ฉันทเมินเฉยต่อคนรักเมื่อเราทะเลาะกัน จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติด้วยโปรแกรม Analysis of Moment Structures (AMOS 20) พบว่าความขัดแย้งระหว่างการทำงานและครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ ($\beta = -.29, p < .01$) และการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์ ($\beta = .28, p < .001$)

ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก ความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ และความพึงพอใจในความสัมพันธ์

งานวิจัยของ McDaniel และ Coyne (2016) ทำการศึกษาความถี่ที่เทคโนโลยีแทรกแซงที่เกิดขึ้นในความสัมพันธ์แบบคู่รัก และการแทรกแซงนี้สัมพันธ์กับความขัดแย้งในความสัมพันธ์และความพึงพอใจในความสัมพันธ์อย่างไร โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้หญิงที่แต่งงานแล้วหรืออยู่ร่วมกันกับคนรัก 143 คน ซึ่งมีการคาดการณ์ว่าความถี่การแทรกแซงโดยเทคโนโลยีแปรผกผันกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์ โดยความสัมพันธ์นี้มีความขัดแย้งที่เกิดจากการใช้เทคโนโลยีเป็นตัวแปรส่งผ่าน ทั้งนี้ได้มีการจัดทำแบบสอบถามออนไลน์ขึ้นซึ่งประกอบด้วยมาตรวัด Technology Device Interference Scale (TDIS) เพื่อวัดความถี่ที่โทรศัพท์มือถือ โทรทัศน์ คอมพิวเตอร์ และไอแพดที่รบกวนปฏิสัมพันธ์กับคนรัก ซึ่งเป็นมาตรประมาณค่าแบบลิเคิร์ต (Likert's scale) มีข้อคำถามจำนวนทั้งหมด 4 ข้อ มาตรวัด Conflict over technology use โดยดัดแปลงมาจากมาตรวัดความถี่ของความขัดแย้งในความสัมพันธ์ (Relationship Conflict Measure); (Busby, Holman, & Taniguchi, 2001) เพื่อวัดความขัดแย้งที่เกิดจากการใช้เทคโนโลยี มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 8 ข้อ โดยคะแนนรวมสูง หมายถึง ความขัดแย้งเกิดขึ้นบ่อยครั้ง และมาตรวัด The Quality of Marriage Index (Norton, 1983) เพื่อวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ โดยมีข้อคำถามทั้งหมด 6 ข้อ ซึ่งพบว่ามีผลทางอ้อมระหว่างการแทรกแซงโดยเทคโนโลยีและความพึงพอใจในความสัมพันธ์ ($\beta = .23$) และความถี่ที่เทคโนโลยีแทรกแซงเกิดขึ้นในความสัมพันธ์แบบคู่รักมีความสัมพันธ์กับความขัดแย้งในความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = .56, p < .001$) และความขัดแย้งนี้มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = .37, p < .001$) ดังนั้นจึง

สรุปได้ว่าหากเกิดการแทรกแซงโดยเทคโนโลยีบ่อยครั้ง จะเกิดความขัดแย้งในความสัมพันธ์มากและส่งผลให้ความพึงพอใจในความสัมพันธ์ลดลง

นอกจากนี้ในงานวิจัยของ Roberts และ David (2016) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก ความพึงพอใจในความสัมพันธ์ และความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นชาวอเมริกันจำนวน 145 คน เป็นเพศหญิง 79 คน ประเมินมาตรวัดต่าง ๆ ดังนี้ ในการวัดพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก กลุ่มตัวอย่างได้ประเมินผ่านมาตรวัดการใช้โทรศัพท์มือถือของคู่รัก (Partner Phubbing Scale) ของ Roberts และ David (2016) ในส่วนของการวัดความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ กลุ่มตัวอย่างได้ประเมินมาตรวัดความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ (Cell Phone Conflict Scale) ของ Roberts และ David (2016) และพัฒนามาจากมาตรวัดของ Theiss และ Solomon (2006) ร่วมด้วย ส่วนการวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของคู่รัก กลุ่มตัวอย่างได้ประเมินผ่านมาตรวัดของ Murray, Holmes, Griffin และ Derrick (2015) งานวิจัยชิ้นนี้พบว่า ความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือเป็นตัวแปรส่งผ่านระหว่างพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์ อีกทั้งพบว่าพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักในขณะที่ยกฝ่ายต้องการมีปฏิสัมพันธ์ด้วยสามารถเพิ่มการรับรู้ความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = .47, p < .05$) นอกจากนี้ยังพบว่าพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักในขณะที่ยกฝ่ายต้องการมีปฏิสัมพันธ์ด้วย ($\beta = .34, p < .05$) และความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ ($\beta = .84, p < .05$) สามารถทำนายความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของคู่รักอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น คณะผู้วิจัยจึงประสงค์ที่จะนำโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก ความพึงพอใจในความสัมพันธ์ และความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ จากงานวิจัยของ Roberts และ David (2016) มาศึกษาต่อ โดยเพิ่มการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์เป็นตัวแปรกำกับความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักกับความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ เนื่องจากหลาย ๆ งานวิจัยที่กล่าวถึงข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์นั้นสามารถลดความขัดแย้งที่เกิดขึ้นได้ อาทิ ลดความขัดแย้งในการทำงานและครอบครัว (Konik, 2014) ผู้วิจัยจึงมองว่าการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์อาจลดความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือได้เช่นกัน และอาจส่งผลต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์อีกด้วย ซึ่งการศึกษานี้อาจนำมาสู่แนวทางในการแก้ไขความขัดแย้งหรือช่วยป้องกันการเกิดความขัดแย้งที่จะเกิดขึ้นในความสัมพันธ์แบบคู่รักได้

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์โดยมีความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือเป็นตัวแปรส่งผ่าน
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์โดยมีการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์เป็นตัวแปรกำกับ

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรทำนาย

พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก (partner phubbing หรือ pphubbing)

ตัวแปรเกณฑ์

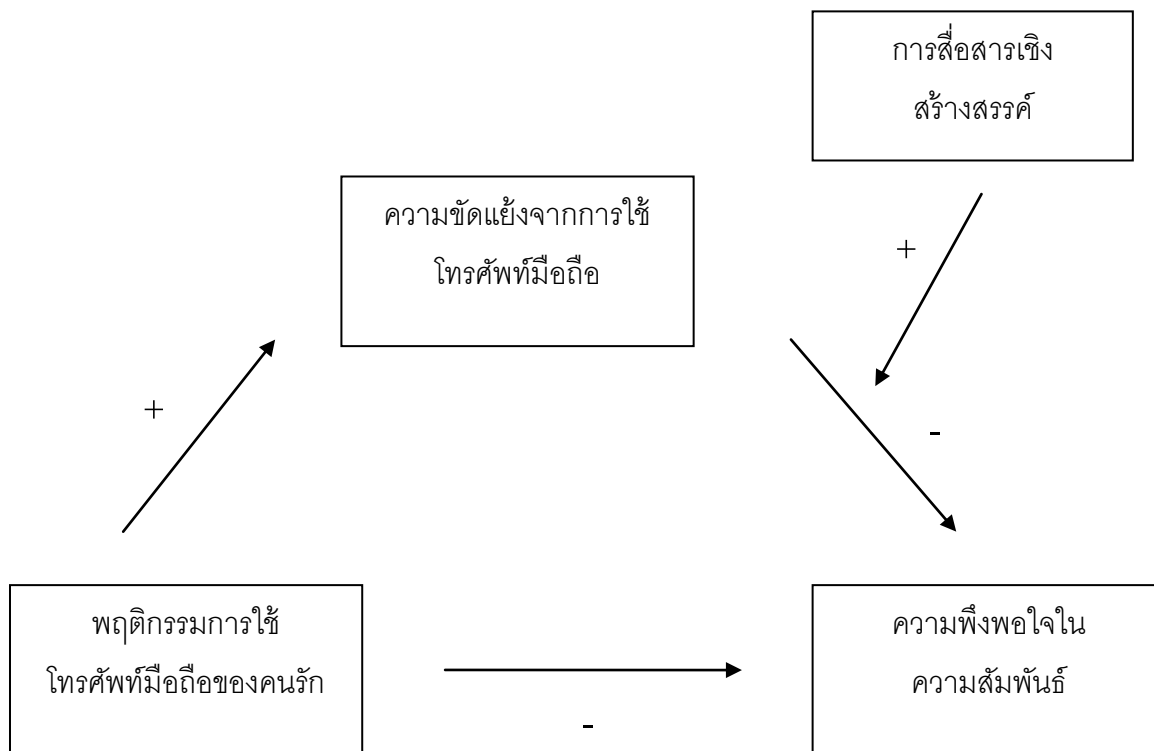
ความพึงพอใจในความสัมพันธ์ (relationship satisfaction)

ตัวแปรส่งผ่าน

ความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ (cell phone conflict)

ตัวแปรกำกับ

การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ (constructive communication)

ภาพที่ 1. โมเดลแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรในงานวิจัย

สมมุติฐานงานวิจัย

จากแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยขอตั้งสมมุติฐาน ดังต่อไปนี้

1. พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในความสัมพันธ์โดยมีความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือเป็นตัวแปรส่งผ่าน
2. ความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในความสัมพันธ์โดยมีการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์เป็นตัวแปรกำกับ

ขอบเขตการวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์โดยมีการรับรู้ความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือของเป็นตัวแปรส่งผ่าน อีกทั้งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือและความพึงพอใจในความสัมพันธ์โดยมีการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์เป็นตัวแปรกำกับ โดยทำการศึกษาในกลุ่มนิสิตระดับชั้นปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก

พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก (Pphubbing หรือ Partner Phubbing)

หมายถึง สถานการณ์ที่บุคคลกับคนรักกำลังสนทนากันแต่ถูกรบกวนด้วยการที่คนรักสนใจหรือใช้โทรศัพท์มือถือของตน หรือเมื่อคนรักใช้โทรศัพท์มือถือตอนที่อยู่ด้วยกันแทนการมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน

ในงานวิจัยนี้วัดได้โดยมาตรวัดพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักที่พัฒนาตามแนวคิดของ Roberts และ David (2016) โดยเป็นมาตรประมาณค่า (rating scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่ 1 คือ ไม่เคย 2 คือ น้อยครั้ง 3 คือ บางครั้ง 4 คือ บ่อยครั้ง และ 5 คือ เป็นประจำ

2. ความพึงพอใจในความสัมพันธ์

ความพึงพอใจในความสัมพันธ์ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่เกิดจากการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจริงของตนกับความคาดหวังที่มีต่อความสัมพันธ์ ซึ่งหากตรงตามความคาดหวัง บุคคลจะเกิดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ แต่หากไม่ตรงตามความคาดหวัง บุคคลจะเกิดความไม่พึงพอใจในความสัมพันธ์ โดยความพึงพอใจที่กล่าวมานี้เป็นเพียงการรับรู้ของบุคคลเท่านั้น ซึ่งอาจไม่ตรงตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้น

ความพึงพอใจในความสัมพันธ์ สามารถวัดได้โดยใช้มาตรวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ (Relationship Assessment Scale, RAS) ที่พัฒนาตามแนวคิดของ Hendrick (1988) ซึ่งเป็นมาตรประมาณค่า (rating scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่ 1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก และ 5 คือ มากที่สุด

3. ความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ

ความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ หมายถึง การที่บุคคลรับรู้ว่าคุณรักใช้เวลาไปกับโทรศัพท์มือถือซึ่งเป็นการลดหรือการแทนที่เวลาในการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันกับบุคคล อีกทั้งเมื่อบุคคลรับรู้ว่าคุณรักให้ความสำคัญและสนใจสิ่งที่เกิดขึ้นในโทรศัพท์มือถือมากกว่าการปฏิสัมพันธ์แบบเผชิญหน้ากับตน ทำให้บุคคลรับรู้ว่าการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักกลายเป็นอุปสรรคในการปฏิสัมพันธ์ ส่งผลให้การใช้โทรศัพท์มือถือเป็นความขัดแย้ง

ในงานวิจัยนี้จะวัดความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ โดยมาตรวัดความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือที่พัฒนาตามแนวคิดของ Roberts และ David (2016) และการดัดแปลงจากมาตรวัดของ Theiss และ Solomon (2006) โดยเป็นมาตรประมาณค่า (rating scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่ 1 คือ ไม่เคย 2 คือ น้อยครั้ง 3 คือ บางครั้ง 4 คือ บ่อยครั้ง และ 5 คือ เป็นประจำ

4. การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์

การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง วิธีการสื่อสารที่ส่งเสริมให้อีกฝ่ายแสดงความคิด ความรู้สึกได้อย่างอิสระ ได้ต่อบกกันอย่างตรงไปตรงมา เป็นการสื่อสารที่มีคุณภาพและนำไปสู่การพัฒนาทางด้านความสัมพันธ์โดยเน้นสร้างความเข้าใจ และแก้ไขปัญหาร่วมกัน

ในงานวิจัยนี้จะวัดการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์โดยใช้มาตรวัดการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ที่พัฒนาตามแนวคิดของ Christensen และ Heavey (1990) โดยเป็นมาตรประมาณค่า (rating scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่ 1 คือ ไม่เคย 2 คือ น้อยครั้ง 3 คือ บางครั้ง 4 คือ บ่อยครั้ง และ 5 คือ เป็นประจำ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์โดยมีความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือเป็นตัวแปรส่งผ่าน
2. ทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักกับความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือที่ส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์โดยมีการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์เป็นตัวแปรกำกับ
3. ทำให้ตระหนักถึงการใช้โทรศัพท์มือถือที่อาจก่อให้เกิดปัญหาหรือส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ของคู่รัก รวมถึงลดความพึงพอใจในความสัมพันธ์
4. แนวทางในการป้องกันการมีปัญหากับคู่รักจากการใช้โทรศัพท์มือถือ เพื่อเพิ่มความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของคู่รัก ส่งผลให้มีความสัมพันธ์กับคนรักอย่างยั่งยืน

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) โดยใช้การวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์ที่ทดสอบการเป็นตัวแปรส่งผ่านอย่างมีเงื่อนไข (Moderated mediation) โดยใช้โปรแกรมเสริม Process (Hayes, 2013) ใน SPSS เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักและความพึงพอใจในความสัมพันธ์โดยมีความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือเป็นตัวแปรส่งผ่านและการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์เป็นตัวแปรกำกับ

กลุ่มตัวอย่าง

คณะผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างด้วยการแจกแบบสอบถามและการส่งแบบสอบถามออนไลน์ให้กับนิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งกำลังมีความสัมพันธ์แบบคู่รักต่างเพศ และมีระยะเวลาความสัมพันธ์อย่างน้อย 1 เดือน จำนวน 331 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้แบ่งเป็น 5 ส่วน ดังนี้

1. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป
2. มาตรวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์
3. มาตรวัดพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก
4. มาตรวัดความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ
5. มาตรวัดการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์

ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือ

1. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

เป็นการสอบถามข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ คณะ ชั้นปี ข้อมูลเกี่ยวกับคนรัก ระยะเวลาความสัมพันธ์ และการอาศัยร่วมกับคนรัก

2. มาตรการวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์

มาตรการวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์เป็นมาตรการที่ให้ผู้ร่วมการวิจัยได้ประเมินถึงความพึงพอใจในความสัมพันธ์ว่ามีมากน้อยเพียงใด ซึ่งมีขั้นตอนการพัฒนา มาตรการวัดดังนี้

2.1 แปลมาตรการวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ (Relationship Assessment Scale, RAS) ของ Hendrick (1988) จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ซึ่งมีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 7 ข้อ จากนั้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของภาษา

2.2 นำข้อกระทงทั้ง 7 ข้อ มาสร้างมาตรประมาณค่า (rating scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่ 5 หมายถึง มากที่สุด 4 หมายถึง มาก 3 หมายถึง ปานกลาง 2 หมายถึง น้อย และ 1 หมายถึง น้อยที่สุด โดยมีจำนวนข้อกระทงทางบวก ได้แก่ ข้อที่ 1, 2, 3, 5, และ 6 และข้อกระทงทางลบ ได้แก่ ข้อที่ 4 และ 7

ตารางที่ 1

เกณฑ์การให้คะแนนของมาตรการวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์

ระดับความคิดเห็น	ข้อกระทงทางบวก (คะแนน)	ข้อกระทงทางลบ (คะแนน)
มากที่สุด	5	1
มาก	4	2
ปานกลาง	3	3
น้อย	2	4
น้อยที่สุด	1	5

2.3 นำมาตรการวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ ไปทดลองใช้ (try out) โดยเก็บข้อมูลจากนิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งกำลังมีความสัมพันธ์แบบคู่รักต่างเพศและมีระยะเวลาความสัมพันธ์อย่างน้อย 1 เดือน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาจริง จำนวน 97 คน

2.4 นำข้อมูลที่ได้มาประมวลผลด้วยโปรแกรม SPSS for Windows เพื่อวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งมีค่าเท่ากับ .71 และ วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ ในมาตรการวัด (Corrected Item-Total Correlation หรือ CITC) โดยทุกข้อกระทงมีค่าอยู่ระหว่าง .18 – .70 ซึ่งจากการวิเคราะห์พบว่าผ่านเกณฑ์ที่ $r = .166$ (ภาคผนวก ข)

3. มาตรฐานวัดพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก

3.1 แปลมาตรฐานวัดพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักของ Roberts และ David (2016) จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ซึ่งมีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 9 ข้อ ตัวอย่างข้อคำถาม จากนั้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของภาษา

3.2 นำข้อกระทงทั้ง 9 ข้อ มาสร้างมาตรฐานประมาณค่า (rating scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่ 5 หมายถึง เป็นประจำ 4 หมายถึง บ่อยครั้ง 3 หมายถึง บางครั้ง 2 หมายถึง น้อยครั้ง และ 1 หมายถึง ไม่เคย โดยมีจำนวนข้อกระทงทางบวก ได้แก่ ข้อที่ 1, 2, 3, 4, 5, และ 6 และข้อกระทงทางลบ ได้แก่ ข้อที่ 7

ตารางที่ 2

เกณฑ์การให้คะแนนของมาตรฐานวัดพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก

ระดับความถี่	ข้อกระทงทางบวก (คะแนน)	ข้อกระทงทางลบ (คะแนน)
เป็นประจำ	5	1
บ่อยครั้ง	4	2
บางครั้ง	3	3
น้อยครั้ง	2	4
ไม่เคย	1	5

3.3 นำมาตรฐานวัดพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักไปทดลองใช้ (try out) โดยเก็บข้อมูลจากนิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งกำลังมีความสัมพันธ์แบบคู่รักต่างเพศและมีระยะเวลาความสัมพันธ์อย่างน้อย 1 เดือน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาจริง จำนวน 97 คน

3.4 นำข้อมูลที่ได้มาประมวลผลด้วยโปรแกรม SPSS for Windows เพื่อวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งมีค่าเท่ากับ .90 และวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ ในมาตรฐาน (Corrected Item-Total Correlation หรือ CITC) โดยทุกข้อกระทงมีค่าอยู่ระหว่าง .56 - .78 ซึ่งจากการวิเคราะห์พบว่าผ่านเกณฑ์ที่ $r = .166$ (ภาคผนวก ข)

4. มาตรการวัดความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ

4.1 แปลมาตรการวัดความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ (Roberts & David, 2016 และการดัดแปลงจากมาตรการวัดของ Theiss & Solomon, 2006) จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ซึ่งมาตรการวัดมีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 10 ข้อ จากนั้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของภาษา

4.2 นำข้อกระทงทั้ง 10 ข้อ มาสร้างมาตรประมาณค่า (rating scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่ 5 หมายถึง เป็นประจำ 4 หมายถึง บ่อยครั้ง 3 หมายถึง บางครั้ง 2 หมายถึง น้อยครั้ง และ 1 หมายถึง ไม่เคย โดยทุกข้อกระทงเป็นทางบวก

ตารางที่ 3

เกณฑ์การให้คะแนนของมาตรการวัดความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ

ระดับความถี่	ข้อกระทงทางบวก (คะแนน)
เป็นประจำ	5
บ่อยครั้ง	4
บางครั้ง	3
น้อยครั้ง	2
ไม่เคย	1

4.3 นำมาตรการวัดความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือไปทดลองใช้ (try out) โดยเก็บข้อมูลจากนิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งกำลังมีความสัมพันธ์แบบคู่รักต่างเพศและมีระยะเวลาความสัมพันธ์อย่างน้อย 1 เดือน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาจริง จำนวน 97 คน

4.4 นำข้อมูลที่ได้มาประมวลผลด้วยโปรแกรม SPSS for Windows เพื่อวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งมีค่าเท่ากับ .89 และวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ ในมาตรการ (Corrected Item-Total Correlation หรือ CITC) โดยทุกข้อกระทงมีค่าอยู่ระหว่าง .27 – .84 ซึ่งจากการวิเคราะห์พบว่าผ่านเกณฑ์ที่ $r = .166$ (ภาคผนวก ข)

5. มาตรการวัดการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์

5.1 ดัดแปลงมาตรการวัดการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์มาจาก มาตรการวัด The Communication Patterns Questionnaire–Short Form (CPQ-SF) ของ Christensen and Heavey (1990) ที่มีข้อกระทงทั้งหมด 11 ข้อ โดยเป็นข้อกระทงที่วัดการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์จำนวน 3 ข้อ คณะผู้วิจัยจึงได้เลือกนำข้อกระทงดังกล่าวมาใช้ จากนั้นแปลมาตรการวัดจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย และให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของภาษา

5.2 นำข้อกระทงที่วัดการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์จำนวน 3 ข้อ มาสร้างมาตรประมาณค่า (rating scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่ 5 หมายถึง เป็นประจำ 4 หมายถึง บ่อยครั้ง 3 หมายถึง บางครั้ง 2 หมายถึง น้อยครั้ง และ 1 หมายถึง ไม่เคย

ตารางที่ 4

เกณฑ์การให้คะแนนของมาตรการวัดการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์

ระดับความถี่	ข้อกระทงทางบวก (คะแนน)
เป็นประจำ	5
บ่อยครั้ง	4
บางครั้ง	3
น้อยครั้ง	2
ไม่เคย	1

5.3 นำมาตรการวัดการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ไปทดลองใช้ (try out) โดยเก็บข้อมูลจากนิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งกำลังมีความสัมพันธ์แบบคู่รักต่างเพศและมีระยะเวลาความสัมพันธ์อย่างน้อย 1 เดือน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาจริง จำนวน 97 คน

5.4 นำข้อมูลที่ได้มาประมวลผลด้วยโปรแกรม SPSS for Windows เพื่อวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งมีค่าเท่ากับ .84 และวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ ในมาตรการวัด (Corrected Item-Total Correlation หรือ CITC) ของข้อกระทงที่ 1 2 และ 3 ซึ่งข้อกระทงเหล่านี้มีค่าอยู่ระหว่าง .56 – .79 จากการวิเคราะห์พบว่าผ่านเกณฑ์ที่ $r = .166$ (ภาคผนวก ข)

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้คณะผู้วิจัยนำมาตรวัดต่าง ๆ ที่ได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วไปเก็บข้อมูลกับนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระดับปริญญาตรี โดยอธิบายคำชี้แจงในการตอบแบบสอบถามและวัตถุประสงค์ รวมถึงระบุว่า ข้อมูลที่ได้จะถูกเก็บเป็นความลับและใช้ในการศึกษาเท่านั้น คณะผู้วิจัยจัดทำ การเก็บแบบสอบถามด้วยการแจกแบบสอบถามและการส่งแบบสอบถามออนไลน์ออนไลน์ โดยแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้ 1) แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป 2) มาตรวัดพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก 3) มาตรวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ 4) มาตรวัดความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ และ 5) มาตรวัดการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ หลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ผลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้คณะผู้วิจัยต้องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์โดยมีความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือเป็นตัวแปรส่งผ่าน อีกทั้งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์ โดยมีการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์เป็นตัวแปรกำกับ โดยคณะผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบสมมุติฐาน ทั้ง 2 ข้อ ได้แก่ 1) พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในความสัมพันธ์โดยมีความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือเป็นตัวแปรส่งผ่าน และ 2) ความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในความสัมพันธ์โดยมีการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์เป็นตัวแปรกำกับ

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์ โดยมีความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือเป็นตัวแปรส่งผ่าน และความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์ โดยมีการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์เป็นตัวแปรกำกับ การวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ตอน โดยตอนที่ 1 คือ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา เพื่อแสดงลักษณะลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ตอนที่ 2 คือ การทดสอบสถิติพื้นฐานเบื้องต้นและการทดสอบสมมุติฐาน

สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในงานวิจัย

N	คือ	จำนวนตัวอย่างทั้งในขั้นตอนการสร้างมาตรฐาน และในงานวิจัย
M	คือ	ค่ามัธยฐานเลขคณิต หรือค่าเฉลี่ยเลขคณิต (mean)
SD	คือ	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
t	คือ	ค่าทดสอบที (t-test)
r	คือ	ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient)
β	คือ	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน (standardized regression coefficient)
SE	คือ	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ถดถอย (standard error of regression coefficient)
R^2	คือ	ค่ากำลังสองของสัมพัทธ์พหุคูณ หรือความแปรปรวนที่สามารถทำนาย ตัวแปรตามได้ด้วยตัวแปรอิสระ (square of multiple correlation)
α	คือ	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's coefficient alpha)

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

คณะผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ลักษณะทางประชากรศาสตร์

ผู้ร่วมการวิจัยจำนวน 331 คน แบ่งเป็นเพศชาย 158 คน คิดเป็นร้อยละ 47.7 เพศหญิง 173 คน คิดเป็นร้อยละ 52.3 ซึ่งทั้งหมดเป็นนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยส่วนใหญ่มาจาก 3 คณะ ดังนี้ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 19.9 และคณะจิตวิทยา จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีอายุตั้งแต่ 18 - 25 ปี ($M = 20.91$, $SD = 1.16$) ระยะเวลาความสัมพันธ์กับคนรักตั้งแต่ 1 - 118 เดือน ($M = 20.25$, $SD = 18.09$)

ตารางที่ 5

ข้อมูลคุณสมบัติของผู้ร่วมการวิจัย ($N = 331$)

คุณสมบัติของผู้เข้าร่วมงานวิจัย		ความถี่	ร้อยละ
เพศ	ชาย	158	47.7
	หญิง	173	52.3
	รวม	331	100
คณะ	คณะครุศาสตร์	5	1.5
	คณะจิตวิทยา	28	8.5
	คณะทันตแพทย์	5	1.5
	คณะนิติศาสตร์	4	1.2
	คณะนิเทศศาสตร์	13	3.9
	คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี	66	19.9

	คณะแพทยศาสตร์	26	7.9
	คณะรัฐศาสตร์	6	1.8
	คณะวิทยาศาสตร์	22	6.6
	คณะวิศวกรรมศาสตร์	101	30.5
	คณะศิลปกรรมศาสตร์	10	3.0
	คณะเศรษฐศาสตร์	12	3.6
	คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	15	4.5
	คณะสหเวชศาสตร์	2	0.6
	คณะสัตวแพทยศาสตร์	5	1.5
	คณะอักษรศาสตร์	10	3.0
	สำนักวิชาทรัพยากรการเกษตร	1	0.3
	รวม	331	100
ระดับชั้น	ชั้นปีที่ 1	22	6.6
	ชั้นปีที่ 2	63	19.0
	ชั้นปีที่ 3	50	15.1
	ชั้นปีที่ 4	189	57.1
	ชั้นปีที่ 5	6	1.8
	ชั้นปีที่ 6	1	0.3
	รวม	331	100
ระยะเวลาความสัมพันธ์	1 - 12 เดือน	136	41.0
	13 - 24 เดือน	102	30.8
	25 - 36 เดือน	47	14.2

	37 - 48 เดือน	20	6.2
	49 - 118 เดือน	26	7.8
	รวม	331	100
จำนวนคนรักเก่า	0 - 2 คน	252	76.2
	3 - 5 คน	72	21.7
	6 - 8 คน	3	0.9
	มากกว่า 8 คน	4	1.2
	รวม	331	100
การอาศัยร่วมกับคนรัก	อยู่อาศัยร่วมกับคนรัก	9	2.7
	ไม่อยู่อาศัยร่วมกับคนรัก	322	97.3
	รวม	331	100

2. การทดสอบสถิติพื้นฐานเบื้องต้นและการทดสอบสมมุติฐาน

คณะผู้วิจัยใช้สถิติการวิเคราะห์สหสัมพันธ์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรที่นำมาใช้ในการศึกษา และทำการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์ที่ทดสอบการเป็นตัวแปรส่งผ่านอย่างมีเงื่อนไข โดยใช้โปรแกรมเสริม Process (Hayes, 2013) ใน SPSS โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 การทดสอบสถิติพื้นฐานเบื้องต้น

ผู้วิจัยคำนวณค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ของทั้ง 4 ตัวแปรได้แก่ พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก ($M = 2.95$, $SD = .78$) ความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ ($M = 1.92$, $SD = .76$) ความพึงพอใจในความสัมพันธ์ ($M = 3.93$, $SD = .48$) และการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ ($M = 2.17$, $SD = 1.01$) อีกทั้งได้ทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (correlation) จากการวิเคราะห์ค่าสถิติสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่า พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .479$, $p < .01$) พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักมีสหสัมพันธ์ทางลบกับความพึง

พอใจในความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -.155, p < .01$) พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .259, p < .01$) ส่วนความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือมีสหสัมพันธ์ทางลบกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -.241, p < .01$) ความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .626, p < .01$) ทั้งนี้ตัวแปรอิสระทั้งหมดไม่มีปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างกันมากเกินไป (multicollinearity) ซึ่งเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นที่สำคัญในการวิเคราะห์โมเดล

ตารางที่ 6

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ($N = 331$)

ตัวแปร	Scale	M	SD	1	2	3
1.พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก	1-5	2.95	.78	-		
2.ความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ	1-5	1.92	.76	.479**	-	
3.ความพึงพอใจในความสัมพันธ์	1-5	3.93	.48	-.155**	-.241**	-
4.การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์	1-5	2.17	1.01	.259**	.626**	-.086

หมายเหตุ ** $p < .01$

2.2 การทดสอบสมมุติฐาน

หลังจากตรวจสอบว่าข้อมูลในงานวิจัยนี้เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นที่สำคัญในการวิเคราะห์โมเดลสัมพันธ์ที่ทดสอบการเป็นตัวแปรส่งผ่านอย่างมีเงื่อนไข (moderated mediation) แล้ว กลุ่มผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์ที่ทดสอบการเป็นตัวแปรส่งผ่านอย่างมีเงื่อนไข โดยใช้โปรแกรมเสริม Process (Hayes, 2013) ใน SPSS เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักและความพึงพอใจในความสัมพันธ์ โดยมีความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ เป็นตัวแปรส่งผ่าน และ การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ เป็นตัวแปรกำกับ

ผลการวิเคราะห์โมเดลในตารางที่ 7 พบว่า

1. พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักมีอิทธิพลทางลบกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์ ($\beta = -.044$, $SE = .06$, 95% ของช่วงชั้นความเชื่อมั่น [-.16, .07])
2. ความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ เป็น ตัวแปรส่งผ่านระหว่าง พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก และความพึงพอใจในความสัมพันธ์ ($\beta = (-.355 \times .479) = -.17$, $SE = .05$, 95% ของช่วงชั้นความเชื่อมั่น [.38, .57])
3. การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ เป็นตัวแปรกำกับระหว่าง ความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ และความพึงพอใจในความสัมพันธ์ ($\beta = .122$, $SE = .07$, 95% ของช่วงชั้นความเชื่อมั่น [-.02, .25])
4. การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ มีความสัมพันธ์ต่อพึงพอใจในความสัมพันธ์ ($\beta = .116$, $SE = .06$, 95% ของช่วงชั้นความเชื่อมั่น [.02, .23])

จากผลการวิเคราะห์ข้างต้น จึงสรุปได้ดังภาพที่ 2 และอธิบายได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก และ ความพึงพอใจในความสัมพันธ์ ในโมเดลนี้ มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรส่งผ่านคือ ความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ โดยอิทธิพลทางอ้อมของตัวแปรส่งผ่านนี้มีการแปรเปลี่ยนไปตามการกำกับของ การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ โดยมีรายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 7

ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ากำลังสองของความสัมพันธ์พหุคูณ และค่าความต่างของความแปรปรวน ของตัวแปรในการทำนาย ความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ และความพึงพอใจในความสัมพันธ์ โดยมีการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์เป็นตัวแปรกำกับ ($N = 331$)

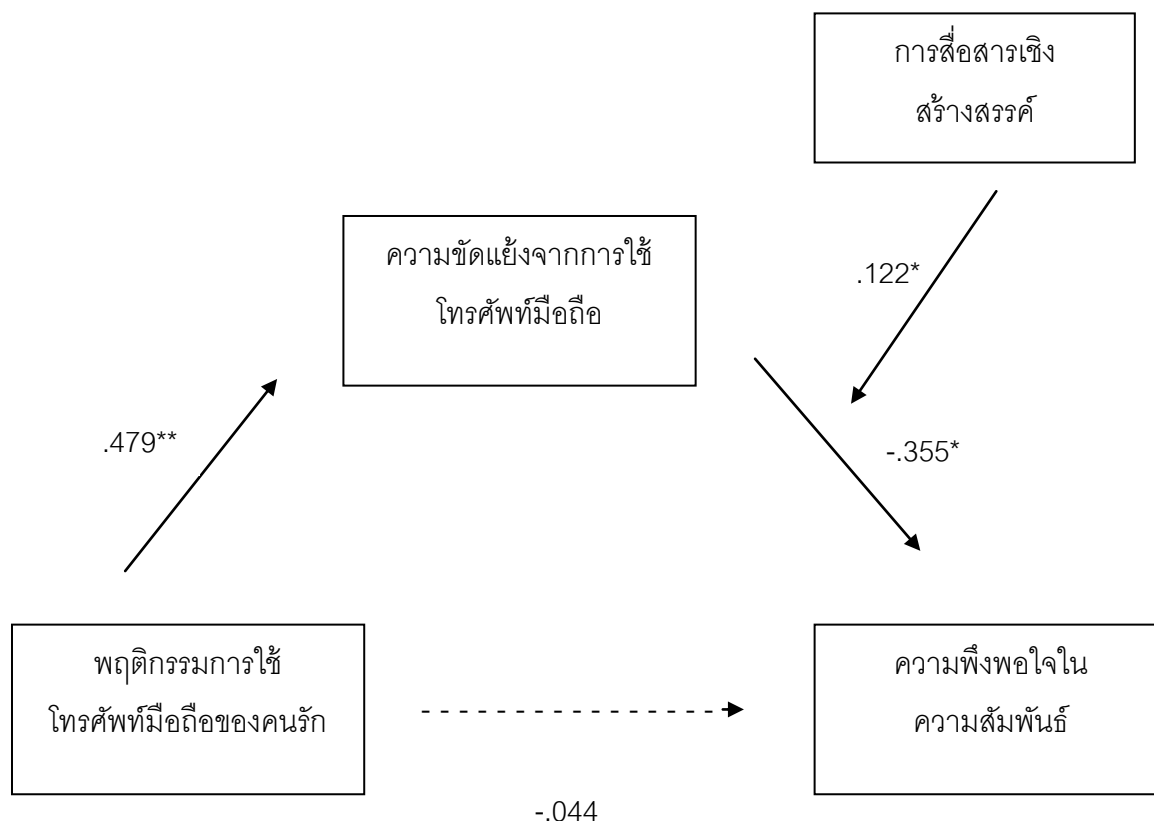
ตัวแปรตาม	ตัวแปรต้น	b	β
ความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ	$R^2 = .23^{**}$	-	-
	พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก	.469**	.479**
	ค่าคงที่	-1.384	-
ความพึงพอใจในความสัมพันธ์	$R^2 = .08^{**}$	-	-
	ความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ	-.225**	-.355**
	พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก	-.027	-.044
	การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์	.055	.116
	ปฏิสัมพันธ์ (ความขัดแย้ง x การสื่อสาร)	.077*	.122*
	ค่าคงที่	3.975	-

หมายเหตุ ** $p < .001$, * $p < .05$

ปฏิสัมพันธ์ = ความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ x การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์

การทดสอบตัวแปรส่งผ่านและการวิเคราะห์อิทธิพลทางอ้อม ผ่าน “ความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ”

ในการทดสอบอิทธิพลของตัวแปรส่งผ่าน กลุ่มผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างซ้ำ (bootstrapping) และกำหนดการสุ่มกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 1,000 ชุดข้อมูล ผลการวิเคราะห์พบว่า ความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ เป็นตัวแปรส่งผ่านหรือเป็นอิทธิพลทางอ้อม ระหว่าง พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก และ ความพึงพอใจในความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ภาพที่ 2 แสดงอิทธิพลทางอ้อม; $\beta = (-.355 \times .479) = -.17$, $SE = .05$, 95% ของช่วงชั้นความเชื่อมั่น [.38, .57]) ซึ่งหมายความว่า ความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ เป็นตัวแปรส่งผ่านหรืออิทธิพลทางอ้อม ที่สามารถอธิบายกลไกความสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก และ ความพึงพอใจในความสัมพันธ์ได้ โดยอธิบายได้ว่า หากคนรักมีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือตอนที่อยู่ด้วยกันแทนการปฏิสัมพันธ์ต่อกันมากเพียงใด และบุคคลรับรู้ว่าการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักเป็นปัญหาจะส่งผลให้เกิดความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือและส่งผลกระทบต่อให้ความพึงพอใจในความสัมพันธ์ลดน้อยลงในที่สุด

ภาพที่ 2. เส้นอิทธิพลทำนายความพึงพอใจในความสัมพันธ์ $R^2 = .08$

การวิเคราะห์อิทธิพลทางตรง (ที่ควบคุมอิทธิพลของตัวแปรส่งผ่าน)

เมื่อวิเคราะห์อิทธิพลทางตรงของโมเดลในงานวิจัยนี้ โดยควบคุมอิทธิพลทางอ้อมของตัวแปรส่งผ่าน คือ ความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ ไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์ ($\beta = -.044$, $SE = .06$, 95% ของช่วงชั้นความเชื่อมั่น [-.16, .07]) กล่าวอีกนัยคือ เมื่อบุคคลรู้ว่าคนรักของตนมีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือมาก แต่ไม่ได้รับรู้ว่าพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือนี้เป็นปัญหา พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักจะไม่ส่งผลต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของบุคคล ทั้งนี้จึงสามารถอธิบายได้ว่า พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักไม่ส่งผลโดยตรงต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์

การวิเคราะห์อิทธิพลโดยรวม

การวิเคราะห์อิทธิพลโดยรวม ทำได้โดยการรวมอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมผ่านตัวแปรส่งผ่าน (Hayes, 2013) โดยในงานวิจัยนี้ รายงานค่าอิทธิพลโดยรวมของความสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก และความพึงพอใจในความสัมพันธ์ โดยมีความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือเป็นตัวแปรส่งผ่าน มีค่าอิทธิพลโดยรวม (ผลรวมของอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อม) $\beta = -.21$

การทดสอบตัวแปรกำกับ ของ “การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์”

การทดสอบความเป็นตัวแปรกำกับในงานวิจัยนี้ ใช้การวิเคราะห์อิทธิพลปฏิสัมพันธ์ (interaction effect) ของ ความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ และการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ ในการทำนายความพึงพอใจในความสัมพันธ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ เป็นตัวแปรกำกับในความสัมพันธ์ระหว่าง ความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ กับความพึงพอใจในความสัมพันธ์ ($\beta = .122$, $SE = .07$, 95% ของช่วงชั้นความเชื่อมั่น [-.02, .25]) กล่าวคือ การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ช่วยลดความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์หรือสามารถกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า หากคูรักรมีความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือจนกระทบต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ แต่ถ้าคูรักรมีการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์จะช่วยลดความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือและส่งผลทางบวกต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์

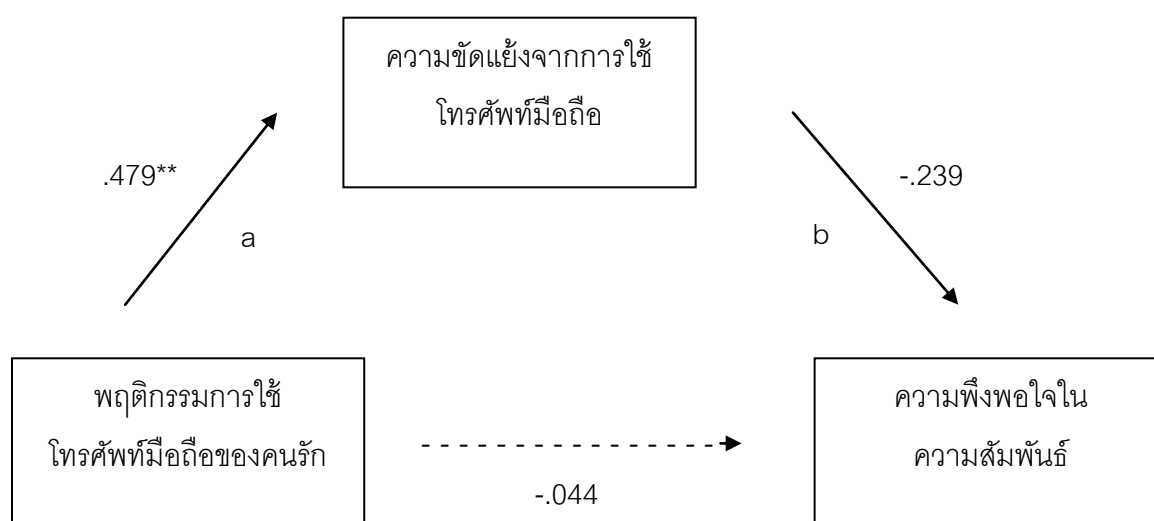
ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลยังพบว่า การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ไม่สามารถทำนายความพึงพอใจในความสัมพันธ์ได้โดยตรง ($\beta = .116, SE = .06, 95\%$ ของช่วงชั้นความเชื่อมั่น [.02, .23])

การวิเคราะห์โมเดลโดยรวม ของตัวแปรทั้งหมด

ในงานวิจัยครั้งนี้ เมื่อนำอิทธิพลของตัวแปรทั้งหมดมารวมเป็นโมเดล จะสามารถอธิบายได้ว่า ความพึงพอใจในความสัมพันธ์ ได้รับอิทธิพลหลักจาก 2 แหล่ง คือ 1) อิทธิพลโดยทางอ้อมผ่าน ความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ 2) อิทธิพลโดยอ้อมผ่านการปฏิสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือและการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งอิทธิพลจาก 2 แหล่งนี้สามารถร่วมกันทำนายความพึงพอใจในความสัมพันธ์ได้ 8%

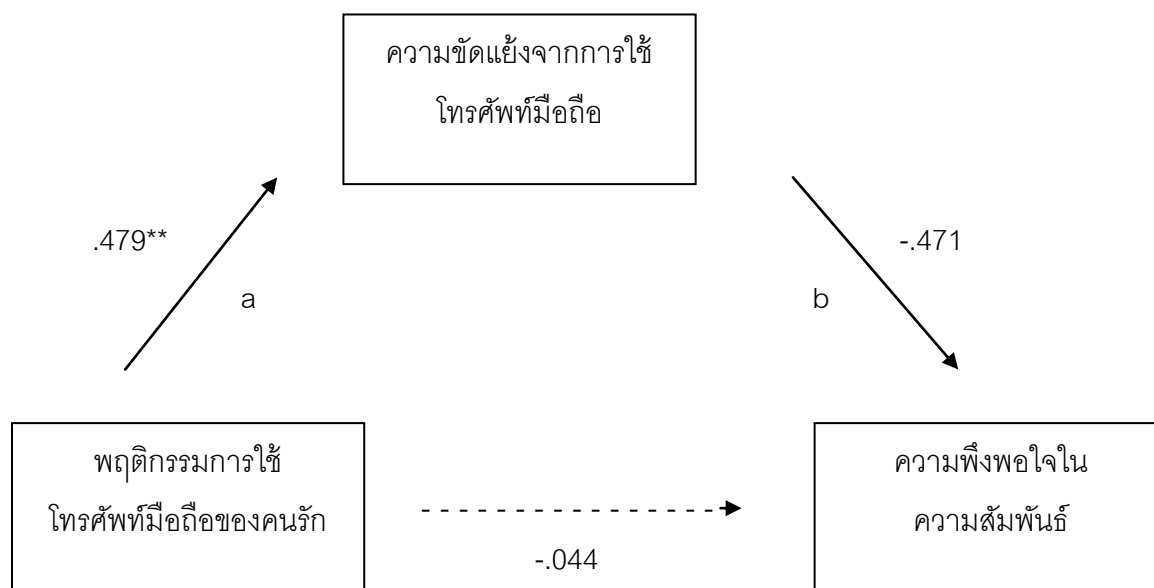
คณะผู้วิจัยได้จัดกระทำข้อมูลทางสถิติตามแนวคิดของ Hayes (2013) เพื่อแสดงการกำกับของตัวแปรการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ โดยวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์สูง (มีค่ามากกว่า 1 SD) และกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ต่ำ (มีค่าน้อยกว่า 1 SD) ซึ่งได้ผลว่า กลุ่มที่มีคะแนนการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์สูง พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักสามารถทำนายความพึงพอใจในความสัมพันธ์ ผ่านความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือได้ ($\beta_{a \times b} = -.111, p < .05$) แต่มีอิทธิพลด้านลบต่ำกว่ากลุ่มที่มีคะแนนการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ต่ำ ($\beta_{a \times b} = -.238, p < .05$)

กลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์สูง

ภาพที่ 3. โมเดลแสดงอิทธิพลส่งผ่านของการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ ($\beta_{a \times b} = -.111$)

กลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ต่ำ

ภาพที่ 4. โมเดลแสดงอิทธิพลส่งผ่านของการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ ($\beta_{ab} = -.228$)

จากภาพที่ 3 และ 4 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์สูง ($\beta_{ab} = -.111$) จะมีอิทธิพลส่งผ่านที่จะช่วยลดอิทธิพลทางลบมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ต่ำ ($\beta_{ab} = -.228$) ทำให้กลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์สูงมีความพึงพอใจในความสัมพันธ์สูงกว่าเพราะได้รับอิทธิพลทางลบจากพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักและความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือน้อยกว่า

บทที่ 4 อภิปรายผลการวิจัย

โครงการทางจิตวิทยาฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักและความพึงพอใจในความสัมพันธ์ โดยมี ความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือเป็นตัวแปรส่งผ่านและการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์เป็นตัวแปรกำกับ คณะผู้วิจัยจึงขออภิปรายผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมุติฐานดังต่อไปนี้

สมมุติฐานข้อที่ 1 พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในความสัมพันธ์โดยมีความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือเป็นตัวแปรส่งผ่าน

ผลการวิจัยสนับสนุนสมมุติฐานข้อที่ 1 ความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ เป็นตัวแปรส่งผ่านระหว่าง พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก และความพึงพอใจในความสัมพันธ์ หรือสามารถอธิบายได้ว่าเมื่อบุคคลใช้โทรศัพท์มือถือขณะอยู่กับคนรัก จะส่งผลให้เกิดความขัดแย้งจากพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือ และเมื่อเกิดความขัดแย้งนี้ก็จะส่งผลให้ความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของคู่รักลดลง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Roberts และ David (2016) ที่พบว่าความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือเป็นตัวแปรส่งผ่านระหว่างพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์ กล่าวคือ พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักส่งผลให้เกิดความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือและส่งผลให้ความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของคู่รักลดลง

สมมุติฐานข้อที่ 2 ความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในความสัมพันธ์โดยมีการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์เป็นตัวแปรกำกับ

ผลการวิจัยสนับสนุนสมมุติฐานข้อที่ 2 ความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในความสัมพันธ์โดยมีการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์เป็นตัวแปรกำกับ หรือสามารถอธิบายได้ว่าเมื่อเกิดความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ และในคู่รักนั้นมีการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์เพื่อพูดคุยถึงความขัดแย้งที่เกิดขึ้น จะช่วยลดหรือบรรเทาความไม่พึงพอใจในความสัมพันธ์ที่เกิดจากความขัดแย้งได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Miller-Ott, Kelly, และ Duran (2012) ที่พบว่า การกำหนดข้อตกลงในการใช้โทรศัพท์มือถือมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์ ซึ่งการกำหนดข้อตกลงในการใช้

โทรศัพท์มือถือถือถือเป็นการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ในลักษณะหนึ่ง โดยเมื่อมีการกำหนดข้อตกลงการใช้โทรศัพท์มือถือจะช่วยเพิ่มความพึงพอใจในความสัมพันธ์

ซึ่งอาจเปรียบเทียบความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือเป็นความขัดแย้งในประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์และความพึงพอใจในความสัมพันธ์ เช่นงานวิจัยของ Carroll และคณะ (2013) พบว่าความขัดแย้งระหว่างการทำงานและครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางลบกับการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ และการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์ กล่าวคือเมื่อคนรักเกิดความขัดแย้งระหว่างการทำงานและครอบครัว แต่มีการใช้การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์จะช่วยลดความขัดแย้งระหว่างการทำงานและครอบครัวและส่งผลบวกต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ได้

อภิปรายผลรวม

จากผลการวิจัยและการอภิปรายผลของสมมุติฐานข้างต้น พบว่า พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักส่งผลต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์โดยมีความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือเป็นตัวแปรส่งผ่าน และเมื่อเกิดความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือขึ้นแล้ว การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์สามารถช่วยลดอิทธิพลของความขัดแย้งที่มีต่อความไม่พึงพอใจในความสัมพันธ์ได้ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า หากบุคคลเกิดการรับรู้ความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือแต่คู่รักมีการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ จะสามารถช่วยลดหรือบรรเทาความไม่พึงพอใจในความสัมพันธ์ได้ โดยการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ เป็นตัวแปรกำกับระหว่างความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือและความพึงพอใจในความสัมพันธ์ ซึ่งสามารถร่วมกันทำนายความพึงพอใจในความสัมพันธ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หรือสามารถอธิบายได้ 8% จึงเป็นไปได้ว่ามีตัวแปรอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ เช่น ปัจจัยรูปแบบความสัมพันธ์ของบุคคลยังมีผลต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ โดยบุคคลที่มีรูปแบบความสัมพันธ์แบบมั่นคง (secure attachment style) จะส่งผลทางบวกต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ ความผูกมัดและความไวใจ (Simpson, 1990) รวมถึงบุคคลที่มีรูปแบบความสัมพันธ์แบบมั่นคงมีแนวโน้มจะยุติความสัมพันธ์น้อยกว่าบุคคลที่มีรูปแบบความสัมพันธ์แบบไม่มั่นคง (insecure attachment style); (Kirkpatrick & Hazan, 1994) นอกจากนี้ ปัจจัยด้านบุคลิกภาพก็มีผลต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ โดยบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก (conscientiousness) ทั้งเพศชายและเพศหญิงจะมีความพึงพอใจในความสัมพันธ์และความรัก (Botwin, Buss & Schackelford, 1997) ยิ่งไปกว่านั้นหากคู่รักมีระดับบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกใกล้เคียงกันจะยิ่งมีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ (Nemechek & Olson, 1999) โดยบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกจะมีแนวโน้มทำตามหน้าที่คนรักของตนเองในการมีส่วนร่วมต่อพฤติกรรมแสดงความรักต่อคนรัก (Costa &

McCrae, 1992) รวมถึงที่มีบุคลิกเช่นนี้ต้องการที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต จึงทำให้บุคคลมีความพยายามในการประสบความสำเร็จในด้านความรักเช่นกัน ส่งผลให้บุคคลแสดงออกถึงความรักต่อคนรักอย่างมาก อีกทั้งความสามารถในการให้อภัยคนรักถือเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่ช่วยรักษาความสัมพันธ์ที่ดีของคู่รัก ส่งผลให้บุคคลมีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ (Fincham, 2009) เนื่องจากการให้อภัยเป็นการลดแรงจูงใจในการตอบสนองทางลบต่อการกระทำผิดของคนรักและเพิ่มแรงจูงใจทางบวก (McCullough, Fincham, & Tsang, 2003)

อภิปรายผลเพิ่มเติม

จากการวิเคราะห์ผลพบว่าการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในความสัมพันธ์ หรือสามารถกล่าวได้ว่าคู่รักที่ใช้การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ไม่ได้ช่วยให้ความพึงพอใจในความสัมพันธ์เพิ่มขึ้น ซึ่งสามารถอธิบายได้ด้วยงานวิจัยของ Lavner, Karney และ Bradbury (2016) ที่ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ กับความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของคู่รัก ซึ่งผลพบว่าความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของคู่รักสามารถทำนายรูปแบบการสื่อสารได้หนักแน่นกว่าการพิจารณา รูปแบบการสื่อสารเพื่อทำนายความพึงพอใจในความสัมพันธ์ กล่าวคือ บุคคลต้องเกิดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ก่อนจึงจะมีแนวโน้มที่จะเกิดการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ขึ้น

นอกจากนี้งานวิจัยของ Burleson และ Dento (1997) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารระหว่างคนรักและความพึงพอใจในความสัมพันธ์ รวมถึงผลของตัวแปรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้อธิบายว่าการสื่อสารระหว่างคนรักที่พูดคุยถึงปัญหาโดยตรงไปตรงมากับความพึงพอใจในความสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กันเพียงเล็กน้อย เนื่องจากงานวิจัยนี้พบว่าความสัมพันธ์ของทั้งสองปัจจัยนี้มีความซับซ้อนมากกว่านั้น กล่าวคือ ความถูกต้องในการรับรู้ของบุคคลเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ ซึ่งความถูกต้องในการรับรู้หมายถึงความสามารถในการรับรู้เจตนาของการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง โดยความถูกต้องในการรับรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์ โดยหากบุคคลรับรู้ว่าคุณคนรักมีเจตนาในการสื่อสารที่ดี จะส่งผลให้เกิดความรู้สึกดีต่อกันหรือเรียกได้ว่าช่วยเพิ่มความพึงพอใจในความสัมพันธ์ ซึ่งในกลุ่มคู่รักที่มีคุณภาพความสัมพันธ์ดีจะมีความพึงพอใจในความสัมพันธ์สูง เนื่องจากรับรู้ว่าคุณคนรักของตนมีเจตนาที่ดีในการสื่อสาร แต่ในกลุ่มคู่รักที่มีคุณภาพความสัมพันธ์ไม่ดีจะมีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ต่ำ เนื่องจากรับรู้ว่าคุณคนรักของตนมีเจตนาในการสื่อสารที่ไม่ดี ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการสื่อสารระหว่างคนรักไม่ได้มีอิทธิพลโดยตรงต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ แต่ความถูกต้องในการรับรู้เป็นปัจจัยที่มีผลโดยตรงต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์โดยมีความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือเป็นตัวแปรส่งผ่าน
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์โดยมีการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์เป็นตัวแปรกำกับ

สมมุติฐานงานวิจัย

จากแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยขอตั้งสมมุติฐาน ดังต่อไปนี้

1. พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในความสัมพันธ์โดยมีความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือเป็นตัวแปรส่งผ่าน
2. ความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในความสัมพันธ์โดยมีการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์เป็นตัวแปรกำกับ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

นิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งกำลังมีความสัมพันธ์แบบคูรักต่างเพศและมีระยะเวลาความสัมพันธ์อย่างน้อย 1 เดือน จำนวน 331 คน ซึ่งไม่รวมกลุ่มตัวอย่างที่คัดออก เนื่องจากไม่เข้าเงื่อนไขการวิจัย จำนวน 30 คน โดยมีเพศชายจำนวน 158 คนและเพศหญิงจำนวน 173 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. มาตรวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์

พัฒนามาตรวัดจากมาตรวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ (Relationship Assessment Scale, RAS) ของ Hendrick (1988) ซึ่งมีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 7 ข้อ เป็นมาตรประมาณค่า (rating scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่ 5 หมายถึง มากที่สุด 4 หมายถึง มาก 3 หมายถึง ปานกลาง 2 หมายถึง น้อย และ 1 หมายถึง น้อยที่สุด โดยมีจำนวนข้อกระทงทางบวก ได้แก่ ข้อที่ 1, 2, 3, 5, และ 6 และข้อกระทงทางลบ ได้แก่ ข้อที่ 4 และ 7 ทั้งนี้ได้มีการนำมาตรวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ ไปทดลองใช้ (try out) โดยเก็บ

ข้อมูลจากนิติตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งกำลังมีความสัมพันธ์แบบคู่รักต่างเพศและมีระยะเวลาความสัมพันธ์อย่างน้อย 1 เดือน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาจริง จำนวน 97 คน มีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha coefficient) มีค่าเท่ากับ .71

2. มาตรการวัดพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก

พัฒนามาตรวัดมาจากมาตรการวัดพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักของ Roberts และ David (2016) ซึ่งมีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 9 ข้อ เป็นมาตรประมาณค่า (rating scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่ 5 หมายถึง เป็นประจำ 4 หมายถึง บ่อยครั้ง 3 หมายถึง บางครั้ง 2 หมายถึง น้อยครั้ง และ 1 หมายถึง ไม่เคย โดยมีจำนวนข้อกระทงทางบวก ได้แก่ ข้อที่ 1, 2, 3, 4, 5, และ 6 และข้อกระทงทางลบ ได้แก่ ข้อที่ 7 นอกจากนี้ได้มีการนำมาตรวัดพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก ไปทดลองใช้ (try out) โดยเก็บข้อมูลจากนิติตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งกำลังมีความสัมพันธ์แบบคู่รักต่างเพศและมีระยะเวลาความสัมพันธ์อย่างน้อย 1 เดือน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาจริง จำนวน 97 คน มีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งมีค่าเท่ากับ .90

3. มาตรการวัดความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ

พัฒนามาตรวัดมาจากมาตรการวัดความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ (Roberts & David, 2016) และการ ดัดแปลงจากมาตรวัดของ Theiss & Solomon, 2006) จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ซึ่งมาตรวัดมีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 10 ข้อ เป็นมาตรประมาณค่า (rating scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่ 5 หมายถึง เป็นประจำ 4 หมายถึง บ่อยครั้ง 3 หมายถึง บางครั้ง 2 หมายถึง น้อยครั้ง และ 1 หมายถึง ไม่เคย โดยทุกข้อกระทงเป็นทางบวก โดยนำไปทดลองใช้ (try out) เก็บข้อมูลจากนิติตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งกำลังมีความสัมพันธ์แบบคู่รักต่างเพศและมีระยะเวลาความสัมพันธ์อย่างน้อย 1 เดือน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาจริง จำนวน 97 คน พบค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งมีค่าเท่ากับ .89

4. มาตรการวัดการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์

พัฒนามาตรวัดมาจากมาตรการวัดการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์มาจาก มาตรวัด The Communication Patterns Questionnaire–Short Form (CPQ-SF) ของ Christensen and Heavey (1990) ที่มีข้อกระทง

ทั้งหมด 11 ข้อ โดยเป็นข้อกระทงที่วัดการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์จำนวน 3 ข้อ คณะผู้วิจัยจึงได้เลือกนำข้อกระทงดังกล่าวมาใช้ จากนั้นแปลมาตรวัดจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย เป็นมาตรประมาณค่า (rating scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่ 5 หมายถึง เป็นประจำ 4 หมายถึง บ่อยครั้ง 3 หมายถึง บางครั้ง 2 หมายถึง น้อยครั้ง และ 1 หมายถึง ไม่เคย โดยได้มีการนำมาตรวัดการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ไปทดลองใช้ (try out) ซึ่งเก็บข้อมูลจากนิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งกำลังมีความสัมพันธ์แบบคู่รักต่างเพศ และมีระยะเวลาความสัมพันธ์อย่างน้อย 1 เดือน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาจริง จำนวน 97 คน พบค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งมีค่าเท่ากับ .83

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้คณะผู้วิจัยนำมาตรวัดต่าง ๆ ที่ได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วไปเก็บข้อมูลกับนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระดับปริญญาตรี จำนวน 331 คน โดยอธิบายคำชี้แจงในการตอบแบบสอบถามและวัตถุประสงค์ รวมถึงระบุว่า ข้อมูลที่ได้จะถูกเก็บเป็นความลับและใช้ในการศึกษาเท่านั้น คณะผู้วิจัยจัดทำกรเก็บแบบสอบถามด้วยการแจกแบบสอบถามและการส่งแบบสอบถามออนไลน์ออนไลน์ โดยแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้ 1) แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป 2) มาตรวัดพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก 3) มาตรวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ 4) มาตรวัดความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ และ 5) มาตรวัดการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คณะผู้วิจัยต้องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์โดยมีความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือเป็นตัวแปรส่งผ่าน อีกทั้งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์ โดยมีการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์เป็นตัวแปรกำกับ โดยคณะผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลผ่านโปรแกรมเสริม Process (Hayes, 2013) ใน SPSS

ผลการวิจัย

1. พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักมีอิทธิพลทางลบกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์ ($\beta = -.044$, $SE = .06$, 95% ของช่วงชั้นความเชื่อมั่น [-.16, .07])
2. ความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ เป็น ตัวแปรส่งผ่านระหว่าง พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก และความพึงพอใจในความสัมพันธ์ ($\beta = (-.355 \times .479) = -.17$, $SE = .05$, 95% ของช่วงชั้นความเชื่อมั่น [.38, .57])
3. การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ เป็นตัวแปรกำกับระหว่าง ความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ และความพึงพอใจในความสัมพันธ์ ($\beta = .122$, $SE = .07$, 95% ของช่วงชั้นความเชื่อมั่น [-.02, .25])
4. การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ มีความสัมพันธ์ต่อพึงพอใจในความสัมพันธ์ ($\beta = .116$, $SE = .06$, 95% ของช่วงชั้นความเชื่อมั่น [.02, .23])

ข้อเสนอแนะ

1. งานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยที่เลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีความสัมพันธ์แบบคู่รักต่างเพศ ซึ่งต่อไปในอนาคตสามารถศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่มีความสัมพันธ์แบบคู่รักเพศเดียวกัน อาจได้ผลการวิจัยที่แตกต่างจากงานวิจัยนี้
2. ผลที่ได้จากการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม เป็นการประเมินของบุคคลเดียว อาจไม่สะท้อนถึงความสัมพันธ์ที่แท้จริง ดังนั้นควรเก็บข้อมูลทั้งคู่เพื่อได้ข้อมูลที่สะท้อนถึงความสัมพันธ์ของทั้งคู่
3. ช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่างอาจมีผลต่อปริมาณการใช้โทรศัพท์มือถือหรือพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือ กล่าวคือกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยนี้เป็นบุคคลที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นช่วงที่มีปริมาณการใช้โทรศัพท์มือถือมาก หากศึกษาในช่วงอายุที่แตกต่างออกไป อาจพบผลที่แตกต่างจากเดิม เพราะปริมาณการใช้มือถือหรือพฤติกรรมการใช้มือถืออาจแตกต่างกัน
4. ความหมายการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ที่ใช้ในงานวิจัยนี้อาจยังไม่ครอบคลุมมากพอ เพราะการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ในงานวิจัยชิ้นนี้เป็นเพียงรูปแบบการสื่อสาร ซึ่งยังขาดหลายมิติหรือปัจจัยที่ทำให้การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์เป็นรูปแบบการสื่อสารที่ดี เช่น การรับฟัง การมีความเข้าใจอย่างร่วมรู้สึก สารที่สื่อ เป็นต้น

5. จากผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบว่า การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์เป็นวิธีการที่ดีในการบรรเทา หรือยับยั้งความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ เพราะเมื่อเกิดความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ แต่ไม่มีการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์จะส่งผลให้เกิดความไม่พึงพอใจในความสัมพันธ์ แต่หากเกิดความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ และมีการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ จะช่วยลดหรือบรรเทาความไม่พึงพอใจในความสัมพันธ์ได้ คณะผู้วิจัยคิดว่าการนำตัวแปรการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ไปศึกษาต่อเพื่อบรรเทาหรือยับยั้งความขัดแย้งในประเด็นอื่น ๆ เป็นเรื่องที่น่าสนใจในอนาคต

6. ระยะเวลาความสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่างมีช่วงกว้างตั้งแต่ 1 – 118 เดือน ซึ่งปัจจัยนี้อาจมีผลต่อตัวแปรตาม อาจแก้ปัญหานี้ได้โดยกำหนดระยะเวลาความสัมพันธ์เป็น 1 ตัวแปร หรือจัดกระทำระยะเวลาความสัมพันธ์ให้เป็นตัวแปรควบคุม

รายการอ้างอิง

- Alder, Emily S. (2010). Age, Education Level, and Length of Courtship in Relation to Marital Satisfaction (Master's thesis, Pacific University). Retrieved from: <http://commons.pacificu.edu/spp/145>
- Ali, P., & Mokhtar, A. (2016). The Role of Family Functioning, Couples Communication Patterns and Early Maladaptive Schemas Domains in Marital Satisfaction Prediction. *International Journal of Advanced Biotechnology and Research*, 7(3), 594 - 603.
- Andrew K. Przybylski Netta Weinstein (2012). Can you connect with me now? How the presence of mobile communication technology influences face-to-face conversation quality. *Journal of Social and Personal Relationships*. doi: 10.1177/0265407512453827
- Bianchi, A., & Phillips, J. G. (2005). Psychological Predictors of Problem Mobile Phone Use. *CyberPsychology & Behavior*, 8(1), 39-51. doi:10.1089/cpb.2005.8.39
- Botwin, M. D., Buss, D. M., & Shackelford, T. K. (1997). Personality and Mate Preferences: Five Factors In Mate Selection and Marital Satisfaction. *Journal of Personality*, 65(1), 107-136. doi:10.1111/j.1467-6494.1997.tb00531.x
- Braithwaite, S. R., Selby, E. A., & Fincham, F. D. (2011). Forgiveness and relationship satisfaction: Mediating mechanisms. *Journal of Family Psychology*, 25(4), 551-559. doi:10.1037/a0024526
- Burleson, B. R., & Denton, W. H. (1997). The Relationship between Communication Skill and Marital Satisfaction: Some Moderating Effects. *Journal of Marriage and the Family*, 59(4), 884. doi:10.2307/353790

- Campbell, E. C., & Murray, C. E. (2015). Measuring the Impact of Technology on Couple Relationships: The Development of the Technology and Intimate Relationship Assessment. *Journal of Couple & Relationship Therapy, 14*(3), 254-276. doi:10.1080/15332691.2014.953657
- Carroll, S. J., Hill, E. J., Yorgason, J. B., Larson, J. H., & Sandberg, J. G. (2013). Couple Communication as a Mediator Between Work–Family Conflict and Marital Satisfaction. *Contemporary Family Therapy, 35*(3), 530-545. doi:10.1007/s10591-013-9237-7
- Celenk, O., van de Vijver, F. J., & Goodwin, R. (2011). Relationship satisfaction among Turkish and British adults. *International Journal of Intercultural Relations, 35*, 628-640. doi:10.1016/j.ijintrel.2011.02.013
- Chotpitayasunondh, V., & Douglas, K. M., (2016). How “phubbing” becomes the norm: The antecedents and consequences of snubbing via smartphone. *Computers in Human Behavior, 63*, 9-18
- Cindy Hazan & Phillip R. Shaver. (1994). Attachment as an organizational framework for research on close relationships. *Psychological Inquiry, 5*(1), 1-22
- Connors, J. Constructive Communication. Retrieved from http://l.cohousing.org/Constructive_Communication.pdf
- Costa, P. T. Jr., & McCrae, R. R. (1992). Revised NEO Personality Inventory (NEO-PI-R) and NEO Five-Factor Inventory (NEO-FFI) professional manual. Odessa, Florida: *Psychological Assessment Resources*.

Engel, G., Olson, K. R., & Patrick, C. (2002). The Personality of Love: Fundamental Motives and Traits Related to Components of Love. *Personality and Individual Differences, 32*(5), 839-853. doi:10.1016/s0191-8869(01)00090-3

Farid Abbasi & Karim afsharinia (2015). Relationship between Couples Communication Patterns and Marital Satisfaction, *International Journal of Economy, Management and Social Sciences, 4*(3), 369-372

Futris, T. G., Campbell, K., Nielsen, R. B., & Burwell, S. R. (2010). The Communication Patterns Questionnaire–Short Form: A Review and Assessment. doi:10.1177/1066480710370758

Gottman, J. M., & Driver, J. L. (2005). Dysfunctional Marital Conflict and Everyday Marital Interaction. *Journal of Divorce & Remarriage, 43*(3-4), 63-77. doi:10.1300/j087v43n03_04

Hayes, A. F. (2013). *Introduction to mediation, moderation, and conditional process analysis: a regression-based approach*. New York: The Guilford Press.

James A. Roberts, Meredith E. David (2015). My life has become a major distraction from my cell phone: Partner phubbing and relationship satisfaction among romantic partners. *Computers in Human Behavior, 54*, 134-141

Kirkpatrick, L. A., & Hazan, C. (1994). Attachment styles and close relationships: A four-year prospective study. *Personal Relationships, 1*(2), 123-142. doi:10.1111/j.1475-6811.1994.tb00058.x

- Lawrance, K. A. & Byers, E. S. (1995), Sexual satisfaction in long-term heterosexual relationships: The interpersonal exchange model of sexual satisfaction. *Personal Relationships*, 2, 267–285. doi:10.1111/j.1475-6811.1995.tb00092.x
- Lavner, J. A., Karney, B. R., & Bradbury, T. N. (2016). Does Couples' Communication Predict Marital Satisfaction, or Does Marital Satisfaction Predict Communication?. *Journal of Marriage and family*. doi:DOI:10.1111/jomf.12301
- Leggett, C., & Rossouw, P. J. (2014). The impact of technology use on couple relationships: A neuropsychological perspective. *International Journal of Neuropsychotherapy*, 2(1), 44–99. doi: 10.12744/ijnpt.2014.0044-0099
- Marchand, J. F. (2004). Husbands' and wives' marital quality: The role of adult attachment orientations, depressive symptoms, and conflict resolution behaviors. *Attachment & Human Development*, 6(1), 99-112. doi:10.1080/14616730310001659575
- McCullough ME, Fincham FD, Tsang J. (2003). Forgiveness, forbearance, and time: The temporal unfolding of transgression-related interpersonal motivations. *Journal of Personality and Social Psychology*, 84, 540–557. doi: 10.1037/0022–3514.84.3.540.
- McDaniel, B. T. (2015). “Technoference”: Everyday intrusions and interruptions of technology in couple and family relationships. *Family communication in the age of digital and social media*
- McDaniel, B. T., & Coyne, S. M. (2014). "Technoference": The interference of technology in couple relationships and implications for women's personal and relational well-being. *Psychology of Popular Media Culture*. doi: 10.1037/ppm0000065

Morey, J. N., Gentzler, A. L., Creasy, B., Oberhauser, A. M., & Westerman, D. (2013). Young adults' use of communication technology within their romantic relationships and associations with attachment style. *Computers in Human Behavior*, 1771-1778. doi:dx.doi.org/10.1016/j.chb.2013.02.019

Nemecek, S., & Olson, PhD, K. (1999). Five-factor personality similarity and marital adjustment. *Social Behavior and Personality: An international journal*, 27, 309-318. doi: https://doi.org/10.2224/sbp.1999.27.3.309

Ozgun Celenk, Fons J.R. van de Vijver, Robin Goodwin (2011). Relationship satisfaction among Turkish and British adults. *International Journal of Intercultural Relations*, 35, 628-640 doi:10.1016/j.ijintrel.2011.02.013

Reese-werber, M. (2015). Intimacy, communication, and aggressive behaviors: Variations by phases of romantic relationship development. *Personal Relationships*. doi: 10.1111/pere.12074

Roberts., J., A., & David., M., E. (2016). My life has become a major distraction from my cell phone: Partner phubbing and relationship satisfaction among romantic partners. *Computers in Human Behavior*, 54, 134 – 141

Sadikaj, G., Rappaport, L. M., Moskowitz, D. S., Zuroff, D. C., Koestner, R., & Powers, T. (2015). Consequences of interpersonal spin on couple-relevant goal progress and relationship satisfaction in romantic relationships. *Journal of Personality and Social Psychology*, 109(4), 722-737. doi:10.1037/pspp0000043

Servies, A. (2012). "Cell Phones and Couple Communication: The Impact of Mobile Device Distractions during a Dyadic Interaction". *Psychological Science Undergraduate Honors Theses*

Simpson, J., A. (1990). Influence of attachment styles on romantic relationships. *Journal of Personality and Social Psychology*, 59(5), 971-980. doi:10.1037/0022-3514.59.5.971

Smith, L., Heaven, P. C., & Ciarrochi, J. (2008). Trait emotional intelligence, conflict communication patterns, and relationship satisfaction. *Personality and Individual Differences*, 44(6), 1314-1325. doi:10.1016/j.paid.2007.11.024

Vaughn, M. J., & Matyastik Baier, M. E. (1999). Reliability and validity of the relationship assessment scale. *The American Journal of Family Therapy*, 27(2), 137-147. doi:10.1080/019261899262023

Weiser, D. A., & Weigel, D. J. (2016). Self-efficacy in romantic relationships: direct and indirect effects on relationship maintenance and satisfaction. *Personality and Individual Differences*, 89, 152-156. doi:10.1016/j.paid.2015.10.013

กุสุมา กาญจนประกิจ. (2556). อิทธิพลของการมองโลกในแง่ดีต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์และการผูกมัดในความสัมพันธ์โดยมีภาพลวงตาทางบวกเป็นตัวแปรส่งผ่าน. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นิภาพร รุจิพิพัฒน์กุล. (2549). อิทธิพลของความหลงตนเองและความใกล้ชิดสนิทสนมต่อความเต็มใจที่จะเสียสละและความพึงพอใจในความสัมพันธ์. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยา สังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

กรุณาทำเครื่องหมาย X เพื่อเลือกคำตอบที่ตรงกับคุณเพียงข้อเดียว

เพศ ชาย หญิง อายุ _____ ปี

คณะ _____ ชั้นปี _____

ตอนนี้คุณมีคนรัก (แฟน) หรือไม่ มีแล้ว ยังไม่มี

คนรักของคุณเป็น เพศตรงข้าม เพศเดียวกัน

ระยะเวลาความสัมพันธ์กับคนรัก _____ เดือน

คุณเคยมีคนรักมาแล้ว (ไม่รวมคนปัจจุบัน) _____ คน

คุณอาศัยอยู่กับคนรักหรือไม่ ใช่ ไม่ใช่

ความสัมพันธ์ระหว่างคุณกับคนรัก เป็นอย่างไร

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. คนรักของคุณ เป็นในแบบที่คุณอยากให้ เป็นมากน้อยเพียงใด	5	4	3	2	1
2. โดยทั่วไปแล้ว คุณพึงพอใจกับความสัมพันธ์ระหว่างคุณกับคนรักมากน้อยเพียงใด	5	4	3	2	1
3. เมื่อเปรียบเทียบกับผู้อื่นแล้ว ความสัมพันธ์ระหว่างคุณกับคนรักดีเพียงใด	5	4	3	2	1
4. บ่อยครั้งแค่ไหนที่คุณคิดว่า <u>คุณและคนรักไม่น่าจะเป็นแฟนกัน</u>	5	4	3	2	1
5. ความสัมพันธ์ระหว่างคุณกับคนรัก <u>เหมือนที่คุณคาดหวังไว้ในช่วงที่เริ่มคบกันมากน้อยเพียงใด</u>	5	4	3	2	1
6. คุณรักคนรักของคุณมากน้อยเพียงใด	5	4	3	2	1
7. ความสัมพันธ์ระหว่างคุณกับคนรัก <u>มีปัญหา</u> มากน้อยเพียงใด	5	4	3	2	1

พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก

	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	น้อยครั้ง	ไม่เคย
1. ในขณะที่กินข้าวด้วยกัน บ่อยแค่ไหนที่คนรักหยิบโทรศัพท์มือถือมาเช็กข้อความ	5	4	3	2	1
2. ในขณะที่อยู่ด้วยกัน บ่อยแค่ไหนที่คนรักวางโทรศัพท์มือถือในบริเวณที่เขาจะมองเห็นได้	5	4	3	2	1
3. ในขณะที่อยู่ด้วยกัน บ่อยแค่ไหนที่คนรักถือโทรศัพท์ไว้ในมือ	5	4	3	2	1
4. เมื่อเสียงโทรศัพท์มือถือดัง บ่อยแค่ไหนที่คนรักหยิบโทรศัพท์ที่หันที่แม่กำลังคุยกับคุณอยู่	5	4	3	2	1
5. ขณะคุยกับคุณ บ่อยแค่ไหนที่คนรักชำเลื่องมองโทรศัพท์มือถือ	5	4	3	2	1
6. ในขณะที่คุณสองคนใช้เวลาว่างร่วมกัน บ่อยแค่ไหนที่คนรักใช้โทรศัพท์มือถือ	5	4	3	2	1
7. ในขณะที่อยู่ด้วยกัน บ่อยแค่ไหนที่คนรักไม่ใช้โทรศัพท์มือถือเลย	5	4	3	2	1
8. บ่อยแค่ไหนที่คนรักใช้โทรศัพท์มือถือ เวลาคุณสองคนออกไปเที่ยวกัน	5	4	3	2	1
9. เมื่อมีช่วงเงียบระหว่างบทสนทนาของคุณสองคน บ่อยแค่ไหนที่คนรักเช็กโทรศัพท์มือถือของเขา	5	4	3	2	1

การใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก ส่งผลให้คุณ (และคนรัก) แสดงพฤติกรรมเหล่านี้ บ่อยแค่ไหน	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	น้อยครั้ง	ไม่เคย
1. บ่อยแค่ไหน ที่คุณบอกคนรักตรงๆ ว่าคุณหงุดหงิดกับการใช้โทรศัพท์มือถือของเขา	5	4	3	2	1
2. บ่อยแค่ไหน ที่คุณบอกคนรักว่าคุณเบื่อกับการใช้โทรศัพท์มือถือของเขา	5	4	3	2	1
3. บ่อยแค่ไหน ที่คุณสองคนทะเลาะกันเรื่องการใช้โทรศัพท์มือถือของเขา	5	4	3	2	1
4. บ่อยแค่ไหน ที่คุณสองคนตกลงกันไม่ได้ว่าเวลาใดบ้างที่ควรใช้/ไม่ควรใช้โทรศัพท์มือถือ	5	4	3	2	1
5. บ่อยแค่ไหน ที่คนรักใช้โทรศัพท์มือถืออย่างมากในขณะที่อยู่กับคุณ จนคุณต้องบอกให้เอาโทรศัพท์ที่ไปเก็บ	5	4	3	2	1
6. บ่อยแค่ไหน ที่คนรักใช้โทรศัพท์มือถือเวลาอยู่กับคุณ จนทำให้คุณหงุดหงิดมาก	5	4	3	2	1
7. บ่อยแค่ไหน ที่คุณหงุดหงิดกับการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก แต่คุณเลือกจะมองข้ามมันไป	5	4	3	2	1
8. บ่อยแค่ไหน ที่คุณต้องคอยบอกคนรักว่า “อย่าใช้โทรศัพท์มือถือในขณะที่คุณกำลังคุยกับเขาอยู่”	5	4	3	2	1
9. บ่อยแค่ไหน ที่คุณแอบดูข้อความในโทรศัพท์มือถือของคนรัก โดยที่เขาไม่รู้	5	4	3	2	1
10. บ่อยแค่ไหน ที่คุณรู้สึกหงุดหงิดกับพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก	5	4	3	2	1

เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก คุณได้แสดงพฤติกรรมต่อไปนี้ บ่อยแค่ไหน	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	น้อยครั้ง	ไม่เคย
1. บ่อยแค่ไหน ที่คุณสองคน พยายามพูดคุยกัน ถึงปัญหาการใช้โทรศัพท์มือถือที่เกิดขึ้น	5	4	3	2	1
2. บ่อยแค่ไหน ที่คุณสองคน ต่างแสดงความรู้สึกลงใจของตน ต่อปัญหาการใช้โทรศัพท์มือถือที่เกิดขึ้น	5	4	3	2	1
3. บ่อยแค่ไหน ที่คุณสองคน ประนีประนอมและช่วยกันคิดวิธีแก้ปัญหา การใช้โทรศัพท์มือถือที่เกิดขึ้น	5	4	3	2	1

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณมีปัญหาเกี่ยวกับการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรักมากน้อยเพียงใด	5	4	3	2	1

ภาคผนวก ข

ตารางที่ 8

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ ในมาตรวัด (Corrected Item-Total Correlation หรือ CITC) ของมาตรวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ (N=97)

ข้อคำถาม	Corrected Item-Total Correlation (CITC)
1. คนรักของคุณ เป็นในแบบที่คุณอยากให้เป็นมากน้อยเพียงใด	.39
2. โดยทั่วไปแล้ว คุณพึงพอใจกับความสัมพันธ์ระหว่างคุณกับคนรักมากน้อยเพียงใด	.70
3. เมื่อเปรียบเทียบกับคู่อื่นๆ แล้ว ความสัมพันธ์ระหว่างคุณกับคนรักดีเพียงใด	.66
4. บ่อยครั้งแค่ไหนที่คุณคิดว่า คุณและคนรักไม่น่าจะเป็นแฟนกัน	.36
5. ความสัมพันธ์ระหว่างคุณกับคนรัก เหมือนที่คุณคาดหวังไว้ในช่วงที่เริ่มคบกันมากน้อยเพียงใด	.40
6. คุณรักคนรักของคุณมากน้อยเพียงใด	.42
7. ความสัมพันธ์ระหว่างคุณกับคนรัก มีปัญหา มากน้อยเพียงใด	.18

หมายเหตุ * $p < .05$, $r_{critical} = .166$

ตารางที่ 9

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ ในมาตรวัด (Corrected Item-Total Correlation หรือ CITC) ของมาตรวัดพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก (N=97)

ข้อคำถาม	Corrected Item-Total Correlation (CITC)
1. ในขณะที่กินข้าวด้วยกัน บ่อยแค่ไหนที่คนรักหยิบโทรศัพท์มือถือขึ้นมา เช็คข้อความ	.77
2. ในขณะที่อยู่ด้วยกัน บ่อยแค่ไหนที่คนรักวางโทรศัพท์มือถือในบริเวณ ที่เขาจะมองเห็นได้	.64
3. ในขณะที่อยู่ด้วยกัน บ่อยแค่ไหนที่คนรักถือโทรศัพท์ไว้ในมือ	.75
4. เมื่อเสียงโทรศัพท์มือถือดัง บ่อยแค่ไหนที่คนรักหยิบโทรศัพท์ทันทีแม้ กำลังคุยกับคุณอยู่	.56
5. ขณะคุยกับคุณ บ่อยแค่ไหนที่คนรักชำเลืองมองโทรศัพท์มือถือ	.70
6. ในขณะที่คุณสองคนใช้เวลาว่างร่วมกัน บ่อยแค่ไหนที่คนรักใช้ โทรศัพท์มือถือ	.78
7. ในขณะที่อยู่ด้วยกัน บ่อยแค่ไหนที่คนรักไม่ใช้โทรศัพท์มือถือเลย	.57
8. บ่อยแค่ไหนที่คนรักใช้โทรศัพท์มือถือ เวลาเราออกไปเที่ยวกัน	.74
9. เมื่อมีช่วงเงียบระหว่างบทสนทนาของคุณสองคน บ่อยแค่ไหนที่คน รักเช็คโทรศัพท์มือถือของเขา	.60

หมายเหตุ * $p < .05$, $r_{\text{critical}} = .166$

ตารางที่ 10

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ ในมาตรวัด (Corrected Item-Total Correlation หรือ CITC) ของมาตรวัดความขัดแย้งจากการใช้โทรศัพท์มือถือ (N=97)

ข้อคำถาม	Corrected Item-Total Correlation (CITC)
1. บ่อยแค่ไหน ที่คุณบอกคนรักตรงๆ ว่าคุณหงุดหงิดกับการใช้โทรศัพท์มือถือของเธอ	.65
2. บ่อยแค่ไหน ที่คุณบอกคนรักว่าคุณเบื่อกับการใช้โทรศัพท์มือถือของเธอ	.77
3. บ่อยแค่ไหน ที่คุณสองคนทะเลาะกันเรื่องการใช้โทรศัพท์มือถือของเธอ	.80
4. บ่อยแค่ไหน ที่คุณสองคนตกลงกันไม่ได้ว่าเวลาใดบ้างที่ควรใช้/ไม่ควรใช้โทรศัพท์มือถือ	.80
5. บ่อยแค่ไหน ที่คนรักใช้โทรศัพท์มือถืออย่างมากในขณะที่อยู่กับคุณ จนคุณต้องบอกให้เอาโทรศัพท์ไปเก็บ	.77
6. บ่อยแค่ไหน ที่คนรักใช้โทรศัพท์มือถือเวลาอยู่กับคุณ จนทำให้คุณหงุดหงิดมาก	.80
7. บ่อยแค่ไหน ที่คุณหงุดหงิดกับการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก แต่คุณเลือกจะมองข้ามมันไป	.43
8. บ่อยแค่ไหน ที่คุณต้องคอยบอกคนรักว่า “อย่าใช้โทรศัพท์มือถือในขณะที่คุณกำลังคุยกับเขาอยู่”	.84
9. บ่อยแค่ไหน ที่คุณแอบดูข้อความในโทรศัพท์มือถือของคนรัก โดยที่เขาไม่รู้	.33
10. บ่อยแค่ไหน ที่คุณรู้สึกหวาดระแวงกับพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนรัก	.27

หมายเหตุ * $p < .05$, $r_{\text{critical}} = .166$

ตารางที่ 11

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ ในมาตรวัด (Corrected Item-Total Correlation หรือ CITC) ของมาตรวัดการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ (N=97)

ข้อคำถาม	Corrected Item-Total Correlation (CITC)
1. บ่อยแค่ไหนที่คุณสองคน พยายามพูดคุยกัน ถึงปัญหาการใช้โทรศัพท์มือถือที่เกิดขึ้น	.77
2. บ่อยแค่ไหนที่คุณสองคน ต่างแสดงความรู้สึกของตน ต่อปัญหาการใช้โทรศัพท์มือถือที่เกิดขึ้น	.79
3. บ่อยแค่ไหนที่คุณสองคน ประนีประนอมและช่วยกันคิดวิธีแก้ปัญหาการใช้โทรศัพท์มือถือที่เกิดขึ้น	.56

หมายเหตุ * $p < .05$, $r_{\text{critical}} = .166$